

Liệp Tình Mỹ Thiếu Niên

Contents

Liệp Tình Mỹ Thiếu Niên	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	5
3. Chương 3	7
4. Chương 4	8
5. Chương 5	10
6. Chương 6	12
7. Chương 7	14
8. Chương 8	17
9. Chương 9	19
10. Chương 10	22
11. Chương 11	24
12. Chương 12	26
13. Chương 13	28
14. Chương 14	31
15. Chương 15	33
16. Chương 16	36
17. Chương 17	38
18. Chương 18	40
19. Chương 19	42
20. Chương 20	45
21. Chương 21	48
22. Chương 22	52
23. Chương 23	54
24. Chương 24	56
25. Chương 25	59
26. Chương 26: Pn1: Tiểu Tình Nhi Đích Bị Thảm Huyết Lệ Sử	61
27. Chương 27: Pn2: Xem Mắt	64
28. Chương 28: Pn3: Phỏng Vấn	70
29. Chương 29: Pn4: Tiểu Tình Nhi Là Như Thế Nào Bị Linh Ăn Luôn	72

Liệp Tình Mỹ Thiếu Niên

Giới thiệu

Thể loại: hiện đại, huyễn đế văn, hàiDiễn viên: Linh x TìnhTình trạng: hoàn + phiên ngoạiEdit kiêm beta: BapngotBản

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/liep-tinh-my-thieu-nien>

1. Chương 1

Nga, thượng đế, quan âm bồ tát, chúa Jessu, các vị đại thần tiên a, tới cứu ta đi!

Hu hu hu, kính nhờ, đừng hỏi nữa, ta thật sự chịu không nổi sự ngưỡng mộ của các người!

Bất đắc dĩ thở dài, “Các người ”

“Người là người ở ban nào?”

“Người tên gì?”

“Tuổi? Có bạn gái không?”

Câu hỏi bắn ra tới tấp lấp áp hoàn toàn thanh âm của ta.

Cố gắng khôi phục tinh thần, vươn tay xoa xoa cái trán, bình tĩnh, bình tĩnh! Lại một lần nữa tiến hành áp chế tinh thần, không khỏi bội phục sự nhẫn nại của ta.

Ta nhẫn, ta nhẫn, ta nhẫn nhẫn nhẫn!

Tức chết ta!

Những kẻ này ăn no không có chuyện gì a, vì cái gì muốn tới đầu độc sinh mệnh bé bỏng của ta a!!!!!!

Dùng sức đập bàn một cái, vừa lòng nhìn lũ quạ đen chung quanh đích im bật, Ân, im lặng hơn rồi.

Đang chuẩn bị tiến hành giáo dục.

“Niên đệ (gọi đàn em trong trường học), người là Tiêu Tình sao?”

Vẫn còn một con quạ đen không sợ chết ra trận sao, hừ, coi như người không hay ho, tâm tình ta đang kém, người lại dám đến chặn họng.

“Người muốn chết ”

Bỗng dưng im bật.

Hảo đẹp trai a!!!!

Gần như si mê thưởng thức cảnh đẹp trước mắt.

Thật sự là đẹp đến không có thiên lí mà!

Chiều cao hơn 1m8, rắn chắc tinh tráng, khuôn mặt anh tuấn lộ ra vẻ cương nghị, nhưng đôi mắt hẹp dài lại mang theo một tia tà khí, đôi môi dày vừa phải, cái mũi anh tuấn, quả thực là cực phẩm nhân gian!

“Niên đệ, người không sao chứ?” Ân, giọng nói cũng rất êm tai, thấp trầm mà có từ tính, làm cho người ta không khỏi trầm say.

“Niên đệ, niên đệ?” hàng mi dài anh tuấn khẽ cau lại, “Người không sao chứ?”

Ân? Hảo ở cùng ta nói chuyện?

A! Vội vàng chùi cằm, may quá, không chảy nước miếng, nếu không, không biết tìm đâu ra cái lỗ để chui vào.

“Học trưởng(gọi đàn anh trong trường), nhĩ hảo.” mỉm cười quyến rũ, “Ta chính là Tiêu Tình, năm nay liền chuyển đến học ở đây, học lớp 4 năm một, chiều cao 1m67, tuy rằng thấp hơn người nhiều, nhưng chiều cao không phải vấn đề, cân nặng 53kg, hai mắt thị lực đều là 2. 0, sinh ngày 19 tháng 2 năm 1987, chòm sao Thiên Bình, thích...”

Mọi người ngạc nhiên, hảo cho một tên vì sắc quên bạn.

“Nhĩ hảo, ta là Mục Phong, phó chủ tịch hội học sinh, mời.”

Hảo, là boss!

Là phó chủ tịch hội học sinh lận nha, không phải bàn, khẳng định thực oai phong lẫm liệt, văn võ song toàn, lại là mỹ nam tử, quyết không thể bỏ qua!

Lâng lâng nghĩ, chỉ nghe thấy có thể, còn lại áh, ha hả, nhớ làm cái quái gì.

“Uy, niên đệ!”

Trong thanh âm mang theo lửa giận, nhưng vẫn là rất êm tai, lần thứ hai thưởng thức mà vẫn thích mê đi được.

A? Hấn trên trán nhảy lên cái đống gì vậy? Ân, ảnh hưởng tới làn da nhẵn mịn của hấn a.

Vươn tay xoa, nga, thì ra là gân xanh a.

“Học trưởng, không thể tưởng được người còn trẻ như vậy mà bị bệnh rút gân dây thần kinh a, thật đáng thương, bất quá, ta sẽ không để ý đâu.” Ta vẻ mặt vô tội nói.

Oa!

Gân xanh nhảy lên càng nhiều.

“A!” Vì cái gì tự dưng nhẹ bẫng????

Định thần lại thì thấy, oa a, nguyên lai ta bị học trưởng ôm đi a!

Thật là, học trưởng, cho dù người thích ta cũng không thể trực tiếp như vậy a, thực ngược ngùng a... Nhìn thấy vẻ thẹn thùng của ta, mọi người đều rùng hết cả mình, một đống da gà rơi lả tả.

Ân, phải mang ta đi đâu vậy.

....

Không phải chứ? văn phòng hội học sinh! Đây chẳng phải là lựa chọn tối ưu để yêu đương vụng trộm hay sao!

Lại liếc mắt nhìn hấn, không nghĩ hấn to gan như vậy, thật quá nhiệt tình đi.

Cười thầm, chẳng lẽ tấm thân xử nữ đóa hoa cúc của ta hôm nay sẽ mất sao? Lần đầu tiên, thế nhưng lại ở văn phòng hội học sinh, có chút buồn bực, bất quá, một cái mỹ nam tử như vậy, ta cũng tạm chấp nhận đi.

Chỉ cần chuẩn bị tâm lý, đợi mỹ nam tử mời gọi.

Mở cửa, ha ha, ‘tính’ phúc cuộc sống của ta, ta tới đây!

.....

Im lặng hai giây

“A a a!!!!!!!!!!!!!!”

Ta lập tức thét chói tai! Hảo đẹp mắt nga! OMG!

Liệp tình mỹ thiếu niên

Edit: Bapngot

2. Chương 2

“A a a!!!!” Thét chói tai...

Hảo đẹp mắt nga, ta gần như si mê thưởng thức cảnh đẹp trước mắt. Một vị siêu cấp mỹ nam nửa trên trần trụi đem một thiếu niên quần áo nửa hở nửa kín đặt ở dưới thân, đang không ngừng liếm cắn hai đóa anh đào hồng rực trước ngực thiếu niên, lại còn kịch liệt vận động, xô pha theo luật động của hắn mà chấn động, cả phòng tràn đầy tiếng thở dốc của thiếu niên, kiều mị mà hấp dẫn...

Hai giây im lặng

Bên cạnh truyền đến một tiếng găm giận dữ:

“Tịch Tử Nho! Người muốn làm cũng nên chọn chỗ mà làm, văn phòng hội học sinh không phải để người phá hoại như vậy!” Mục Phong mặt biến thành màu xanh, gân xanh nổi như bạo động.

Oa a, Phong Phong (chưa chi đã gọi người ta thế rồi) dường như sinh khí nha, vì cái gì thế? Khó có được mỹ nam tử biểu diễn một màn tình cảm mãnh liệt nha. Ta mặc dù có chút khó có thể lý giải, nhưng vẫn là vội vàng đi ‘tránh bão’, âm thầm tự nhủ:

Ông trời thật sự là đối đãi ta không tệ a, chuyển trường ngày đầu tiên liền gặp nhiều mỹ nam tử như vậy, còn được tặng kèm một màn tình cảm mãnh liệt như vậy.

Không hổ là trường học nổi danh trong các trường giới quý tộc, ngay cả hội học sinh cũng đặc sắc như vậy, lần này chuyển trường thật đúng là không sai a baba, ta lần đầu tiên tự đáy lòng cảm thấy được quyết định của người là chính xác.

Tuy rằng lúc trước người lấy huyết thống cao quý không chấp nhận bình dân đệ tiện vậy bản con mình, đem sổ tay điều tra mấy vị mỹ nam tử của ta đốt đi, nhưng không nghĩ tới người sáng suốt như vậy, lại trực tiếp đem ta đưa vào động mỹ nam, ai, nguyên lai người như vậy thích đồng tính luyện ái a, sớm nói có phải hơn không, hại ta không đứng đi làm cái bùa nguyện rửa người. (con với chả cái thế đấy..|||||)

A, thiếu chút nữa đã quên việc quan trọng, vội vàng vọt lên.

“Học trưởng, người vóc người thật đẹp nga.” Ta vươn tay, tận dụng hết sức lực ăn đậu hủ “mỹ thực” trước mắt, “Oa, cơ ngực hảo rắn chắc, học trưởng người khẳng định thường xuyên đi tập thể hình đi, làn da cũng thực bóng loáng da!” Ta cố gắng không lãng phí tài nguyên.

Im phăng phắc, lặng như tờ...

Ta nhân cơ hội sờ soạng thêm mấy cái, thật hạnh phúc nga.

Trộm ngấm ‘cái kia’, thật lớn a.

“A!” thiếu niên bị đặt ở trên ghế sa lon phát ra tiếng thét chói tai, vội vàng vàng kéo quần áo che thân mình.

Ô ô ô ô, thật đáng tiếc, không kịp ngấm thân thể non mềm kia a.

Xuyên thấu qua khe hở quần áo, ta nhìn thấy thật nhiều ô mai (aka dẫu hôn), trên ghế sa lon một mảnh hỗn độn, hiển nhiên là đã trải qua một phen chiến đấu kịch liệt. Ô ô ô, ta vì cái gì không có đến sớm một chút a, bỏ lỡ phần kịch tính nhất nha!

“Người là..?” Không hổ là học trưởng a, cho dù đang làm tình bị bắt tại trận cũng không có một tia hoảng loạn quần bách, Ân, đúng là thần tượng ta cần học tập.

“Tiêu Tình, vừa mới chuyển tới, cũng là thư kí mới của hội học sinh.” Ta trộm cười, cuộc sống sau này cỡ nào hạnh phúc a, tương lai tươi đẹp, ta tới rồi.

“Tịch Tử Nho, cho người 3 phút, lập tức thu dọn cho ta, ta cũng không muốn giúp người thu dọn cái mớ hỗn độn này!” Vẫn bảo trì yên lặng Mục Phong lạnh lùng nói, đi đến một bên ngồi xuống.

“Tốt lắm, Phong, làm người chính là phải biết hưởng lạc, tại sao có thể bạc đãi chính mình chứ, đúng không? Tiểu Tình Tình.” Học trưởng không cho là đúng cười, vươn tay đem quần áo đưa cho thiếu niên, tiến đến bên tai hắn nói gì đó, thiếu niên mặt tức khắc đỏ lên, nhanh chóng sửa sang lại y phục, vội vàng rời đi.

Văn phòng hội học sinh to như vậy chỉ còn lại ba kẻ chúng ta...

Liệp tình mỹ thiếu niên

Edit: Bapngot

3. Chương 3

“Tiêu bảo bối, hoan nghênh người gia nhập hội học sinh a!” Tịch Tử Nho đầu tiên đánh vỗ trăm mặt, cười hướng ta chào hỏi.

Oa! Nụ cười hảo mê người a, điện giật làm ta thiếu chút nữa thần hồn điên đảo, bất quá, tốt xấu ta cũng là một mỹ thiếu niên, tại sao có thể làm loại sự tình mất mặt này chứ.

“Học trưởng, ta thật cao hứng gia nhập hội học sinh, ta sẽ hảo hảo cố gắng (cố gắng câu mỹ nam), người thật giống ta, thỉnh thu ta làm đồ đệ đi!” Chớp chớp cặp mắt “nai” của mình, làm ra bộ dạng cố ý học dáng dấp ham học hỏi, người khác đều nói ta như vậy thực khiến làm cho người ta triu mến, ta không tin học trưởng có thể thờ ơ với chiêu này của ta.

Quả nhiên, Tiểu Nho Nho ngây ra một lúc, lập tức nở nụ cười, xoay người nói với Phong Phong, “Người tìm một đứa nhỏ thực thú vị a.”

Nói xong bèn đi tới, người cúi xuống tiến đến bên lỗ tai ta, vừa nhẹ cười vừa thổi hơi vào tai ta, “Tình nhi tiểu bảo bối muốn học cái gì nào?”

“Ân” theo hô hấp của hắn, bên tai ta một trận tê dại cùng nhiệt nóng, lập tức đỏ mặt, không ngừng khe nuốt nước miếng.

Không hổ là cao thủ trong cao thủ a, chỉ có thể này đã khiến cho kẻ khác điên đảo, không biết nếu tiến thêm bước nữa thì chắc là mất hồn mất?

Chỉ nghĩ mà không làm không phải cá tính của ta, ta lập tức vươn hai tay ôm lấy khuôn người kiều mỹ kia, mở lớn đôi mắt mị hoặc đối với hắn chớp chớp, liền hôn lên khuôn mặt anh mặt khiến khối kẻ nhìn thấy hét chói tai ngưỡng mộ, nhẹ nhàng vừa liếm vừa hôn đôi môi gợi cảm, vươn đầu lưỡi tham nhập khoang miệng của hắn, hảo ngọt a, ta giống như tiểu sắc lang đang tận tình ăn đậu hủ.

Ta sờ a sờ, ha hả, hôm nay thật sự là lời to nha

Nho Nho ngây ra một lúc, nhưng rất nhanh liền phục hồi tinh thần, từ khách thành chủ, khổng chế thế cục.

“Ngô!” Ta muốn hít thở không thông rồi! Mau thả ta ra a!

Bên trong phòng vang lên tiếng rên rĩ thống khổ mà trăm mê của ta, ta ở trong lòng hắn không ngừng thở hổn hển.

“Học trưởng... ah!” Áo bị cởi xuống, một bàn tay ngắt véo đầu nhũ ta, không ngừng chuyển động, chỉ chốc lát, tiểu anh quả đỏ sẫm một màu, dựng đứng lên, tiểu quả còn lại thì không ngừng bị liếm cắn, sưng đỏ dựng lên, nhưng học trưởng không buông tha nó, dùng tay kia không ngừng vuốt ve.

“A, điểm nhẹ, đau, a!” Ta không ngừng phát ra rên rỉ, ta cảm thấy không thở nổi, *** dần dần bị khơi mào.

“Thật thoải mái, a!!!” ta kinh hãi hét, học trưởng tay không biết từ lúc nào đã cởi quần của ta ra, tay cách một lớp quần lót âu yếm tính khí nóng rực của ta, ta cảm thấy nó dần dần cứng rắn rồi to ra, của ta lần đầu tiên rốt cục phải hiển ra ngoài sao? (là thụ ko hiển ngoài thì anh thích hiển vào đâu cười man trá)

Học trưởng ngẩng đầu lên, hôn lên môi ta, kịch liệt triển miên, càng không ngừng dây dưa, ta giống cá mắc cạn liều mạng hô hấp.

Học trưởng tay sờ loạn khắp toàn thân ta, cuối cùng dừng ở cặp mông, tay nhẹ nhàng xoa nắn tiểu thí thí của ta, thật thoải mái a.

Đang lúc ta sắp trầm mê trong khoái cảm nhục dục, một tiếng rống giận truyền đến.

“Các người đã đủ hay chưa!” A, Phong Phong còn ở đây a, ta tức khắc thanh tỉnh, nhìn lại mình lúc này, áo bị cởi ra, quần còn một nửa trên người, toàn thân nhiễm *** mà ửng hồng, quả thực là mê người a.

“Phong cũng muốn sao?” Tiểu Nho Nho tà mị cười, mời. Không thể nào, của ta lần đầu tiên sẽ không như vậy kịch liệt đi? Đồng thời hai vị mỹ nam tử, ta có phải hay không thực thâm a???

Liệp tình mỹ thiếu niên

Edit: Bapngot

4. Chương 4

Nhìn Phong, ta cảm thấy vô cùng khấn trương, ô ô ô, sẽ không thâm như vậy chứ, lần đầu tiên lại bị hai người cùng ả, tuy rằng Phong Phong cùng Nho Nho đều rất tuần tú, nhưng là, chịu khổ chính là tiểu bảo bối thí thí của ta a, ta cũng không muốn ngày mai không đứng dậy nổi a!

Đúng rồi, Phong Phong là chính nhân quân tử, như thế nào có thể làm ra loại chuyện này, nhất định là phát tay áo rồi đi rồi.

Ta an ủi chính mình.

“Phong, cùng làm đi.” Tiểu Nho Nho xoay người, làm cho ta mặt hướng về phía Phong, một bên ở trên người của ta âu yếm, một bên mời gọi Phong.

“Ân, đau quá a.” Ta thở gấp, Tiểu Nho Nho tay loạn động trước ngực ta, dùng sức nhấn đầu nhũ, ta không ngừng mà phát ra tiếng rên rỉ la hét, mắt dần dần mờ một tầng sương.

Ân? Ta nhìn thấy cái gì!? Hai con ngươi nháy mắt trộn to.

Tiểu Phong Phong thế nhưng đã đi tới, dựa vào trước ngực ta, trong đôi mắt hẹp dài lại ẩn chứa ***.

Ô, không thể nào!!?

Không đợi ta trong lòng âm thầm khóc, tiểu Phong Phong đầu liền cúi xuống, cắn đầu nhũ bên kia, khi thì dùng răng khê cắn, khi thì dùng đầu lưỡi đảo quanh nụ hoa.

“Vậy ta không khách khí.” Phong ngẩng đầu lên, vẻ mặt tà ác cười.

A!!! Nguyên lai lãnh khốc ca ca kia đâu? Dĩ nhiên là mặt nạ nguyệt trang của hắn! Hai người bọn họ thế nhưng cấu kết với nhau làm việc xấu lừa gạt tình cảm thuần khiết của ta a.

Ta thở dài một hơi, quả nhiên, nam nhân nửa người dưới đều là động vật a.

“A, không cần, buông ra!” Không biết khi nào ta đã thành tôm bị lột, toàn thân trần trụi.

Phong hôn lên môi ta, đem kháng nghị của ta bao phủ ở trong miệng, hôn đến mức làm ta vụng vụng hồ hồ.

Mà Tiểu Nho Nho lại đem cơ thể của ta ôm lấy, hai chân quỳ trên đầu gối hắn, hai tay đặt ở trên vai của hắn, nằm gọn trong lòng hắn, thím thím nâng lên, đối mặt với Phong ở phía sau.

Phong dọc theo của ta xương sống hôn một đường xuống phía dưới, đi đến đâu đều lưu lại dấu vết, dần dần đi vào cái miệng của ta, một ngón tay, tiến vào hậu huyệt của ta.

“Đau quá a!” Ta phát ra kêu thảm thiết, 55555, chẳng lẽ lần đầu tiên đau như vậy?

“Ngoan nga, rất nhanh liền thư thái.” Tiểu Nho Nho kề sát ta, ở bên tai ôn nhu an ủi.

“Ô, còn rất đau a.” Ta chu cái miệng nhỏ nhắn, “Ta sợ đau a!”

“Ha ha, rất nhanh sẽ cho người kêu không được nga.” Nói xong, lại bắt đầu một nụ hôn sâu kèm theo đá lưỡi tiêu chuẩn.

Phong ở một bên lấy ra một tuýt bôi trơn, bóp một ít ra tay, rồi lại tiến đến hậu huyệt của ta....

“Ô” không ngừng phun ra tiếng rên rỉ, nước mắt đã đảo quanh vành mắt, khoái cảm kịch liệt làm cho ta nói không ra lời, chỉ có thể vận vẹo thân mình tỏ vẻ khó chịu.

Tiểu Nho Nho nhẹ vỗ về mái tóc dài của ta, cúi xuống hôn, một loạt những nụ hôn ôn nhu vô cùng trên khuôn mặt cùng thái dương của ta, đầu lưỡi ướt át liếm hàng lông mi kiều mị của ta, nhẹ nhàng mà hôn đi những giọt nước mắt.

Cả người nóng như trong chảo lửa, ý thức mơ màng, ngay cả quần áo bị lột sạch lúc nào cũng không chú ý tới.

Hai chân bị bài khai, đầu lưỡi lửa nóng ầm ập, linh hoạt nhuần mềm kích thích phân thân đã hơi cương lên, trong khoảnh khắc liền dừng đứng, ai, vì cái gì ta đây lại mất cảm thế?

Tiếng thở dài bị nụ hôn nóng rực của Nho Nho bao phủ.

Liệp tình mỹ thiếu niên

Edit: Bapngot

5. Chương 5

“Ngô! Ân a... Phong...” Ta nhẹ nhàng run rẩy.

Thật thoải mái nga, khó trách Linh thích làm loại chuyện này như vậy.

Ta âm thầm cảm thán, trước mắt hiện ra một khuôn mặt tươi cười, cả người bỗng rung mình một cái.

Xong rồi, nếu như bị Linh biết ta cùng người khác làm, hẳn có thể hay không chém chết ta a?

Nguy cơ bị trù dập là rất lớn, khiến ta khủng hoảng không thôi.

... ..

Bất quá, hẳn hiện tại ở Pháp, hẳn là sẽ không biết đi, cho dù có biết, cũng sẽ không đem ta đi....

Chắc không có vấn đề gì đâu... ..

Ta lừa mình dối người tự ám thị bản thân, tuy rằng chính ta cũng không tin.

Thân mình bị đem đặt ở trên thảm, Nho Nho đưa vào một ngón tay, mặc dù là lần đầu tiên, nhưng ta phát hiện mình thật sự rất có thiên phú, rất nhanh liền thích ứng cảm giác có dị vật ở trong cơ thể loạn động.

“Ngô! Ân a... Phong...” Nhẹ nhàng mà run rẩy, trong nháy mắt, hai người lại càng gấp gáp hơn.

Hôn càng ngày càng sâu, đến khi ta đã bắt đầu thích ứng, một trận đau đớn làm cho thân thể ta cứng lại.

Trời ạ, thật là đau quá a!!!!!!!

Trước tiên miễn bàn ta là lần đầu tiên, nhưng mà cái kia của hắn... .. Cũng không phải là thứ người thường có thể thừa nhận đi?

“Thả lỏng... ..”

Mục Phong hơi lui về một chút, tay ở chung quanh gieo mầm khoái hoạt, lúc cảm nhận được mặt sau đã mềm mại đi không ít, bèn hăng hái thêm xâm nhập tới cực điểm.

“A...”

Cực vật nóng rực ma xát vào nội vách tường, mang đến từng trận run rẩy, ánh mắt ta trừng thật lớn, nhưng hoàn toàn mất đi tiêu cự, thất thần.

Trong phòng nhiệt nóng ngày càng cao, vận động kịch liệt, sợ là liên tiếp mấy hiệp... ..

“Đau a!” Mơ mơ màng màng tỉnh lại, đây là nơi nào a? Chống đỡ thân thể mới nhớ lại, phát hiện toàn thân mệt mỏi, nhất là chỗ tư mật đau đớn không chịu nổi, nhìn quần áo rơi rụng bên người cùng dấu vết trên thân thể, khung cảnh kích tình lúc trước liền hiện lên trong óc, mặt tức khắc giống như hỏa thiêu hồng một mảng, thật sự là làm rồi a!

Ngẩng đầu, nhìn nhìn bốn phía, như thế nào lại không có người? Không phải ăn xong đồ vỏ chứ. Ta thử phì phì quai hàm nghiền chặt, như thế nào có thể không có lương tâm như vậy chứ!

Hừ, các ngươi chạy đúng không, sợ cái gì, ta có tay có chân, chính mình đi tìm, ăn ta là phải phụ trách, hắc

hắc, Tiểu Nho Nho, tiểu Phong Phong a, các người trốn không thoát khỏi lòng bàn tay của ta nga! Ta cười đến ghê người, như báo trước cuộc sống tương lai đầy bi thảm của Tịch Tử Nho cùng Mục Phong sau này.

Ở trong phòng học Tịch Tử Nho cùng Mục Phong không khỏi rung mình một cái, ban ngày, có thể nào có quỷ? Ai ngờ kẻ ám bọn họ chính là so với quỷ còn đáng sợ hơn, mỹ thiếu niên Tiêu Tình.

Cảnh hoa anh đào khẽ lay động, những cánh hoa hồng phấn rơi rụng trên con đường nhỏ, tạo nên một khung cảnh lãng mạn ấm áp, nơi này chính là hoa viên anh đào của học viện Lan Dục, ở cái bàn đá bên cạnh con đường nhỏ có một đôi tình nhân đang đắm chìm trong khung cảnh say lòng người, yên lặng mà hài hòa.

“Người dừng tay cho ta!!!” một tiếng gầm giận dữ phá vỡ sự yên lặng, dẫn tới mọi người đồng loạt nhìn lại, kẻ vừa rống lên dĩ nhiên lại là người luôn luôn tối chú trọng hình tượng bản thân hội trưởng hội học sinh Tịch Tử Nho.

Trời sẽ không đổ mưa hồng đi? Đây là phản ứng đầu tiên của tất cả những kẻ ở đó, dù sao ai cũng biết Tịch Tử Nho hẳn tối coi trọng chính là phong độ, đến chết cũng muốn bảo toàn danh hiệu ôn nhu dụ hoặc mỹ nam thể nhưng lại là kẻ vừa mới rống lên!?

Mọi người không khỏi quay người nhìn vị anh hùng có thể làm cho hắn tức giận, không nhìn lại thì không nói, vừa thấy liền sợ tới mức ngốc lảng tại chỗ, không thể nào, kẻ khiến hội trưởng tức chết chính là mỹ thiếu niên mảnh mai động lòng người kia sao!? Đầu óc như máy hỏng cơ, ngốc lảng nói không nổi một câu...

Mọi người im lặng nhìn Tịch Tử Nho đối với Tiêu Tình cả người giống như xúc tu bạch tuộc bám dính trên người hắn gạt ra.

Liệp tình mỹ thiếu niên

Edit: Bapngot

6. Chương 6

Ta mơ hồ nhìn thoáng qua thiếu niên ngồi ở bên cạnh hắn, Ân, quả thật không tồi, đáng yêu y như con nai con, trong ánh mắt tràn ngập sùng bái cùng ái mộ nhìn Tiểu Nho Nho, thực khiến người khác yêu thương a, đúng là dạng ta thích, đáng tiếc a, ai bảo người đến bính Nho Nho của ta, nhất định là sẽ thương tâm thôi.

Ta ngẩng đầu lên, lộ ra nụ cười xinh đẹp nhất khiến người người trù mến không thôi, giả vô tội đối với Tiểu Nho Nho cười nói:

“Hảo trùng hợp nga, học trưởng, tình cờ gặp lại a.” ngữ khí là như vô cùng kinh ngạc, như thể hết thấy đều

là trùng hợp, ngay cả đến ta cũng phải bội phục mình, Ân, về sau làm diễn viên nhất định rất có tiền đồ a.

“Đúng vậy! A! Thật là quá trùng hợp a!” Tịch Tử Nho cắn răng, gằn từng chữ từng chữ, “Mới hơn nửa ngày mà gặp nhau đến bảy lần, ngày hôm qua đụng tới sáu lần, cùng hôm kia, dường như cũng ‘trùng hợp’ gặp nhau không dưới năm lần đi. Ha ha, chúng ta đúng là hữu duyên a!” vài chữ cuối quả là nghiêng rằng nghiêng lợi phun ra.

Ha ha, nhìn vẻ mặt phẫn nộ của Nho Nho, ta cảm thấy tâm tình thật vui vẻ, hừ, ai kêu lúc trước người vứt bỏ ta. Thế nhưng giờ còn cùng người khác liếc mắt đưa tình, ta không chính tử người mới là lạ.

“Quả thật mà, nếu chúng ta có duyên phận như vậy, không bằng liền cùng nhau tán gẫu đi.” Mặt của ta vẫn đang lộ vẻ tươi cười, tuy rằng kêu là trưng cầu ý kiến của hắn, bất quá, thân thể cũng đã tự động ngồi ở bên cạnh hắn, còn cố tình chen vào giữ hai người bọn họ..

“Học trưởng, hắn là?” Mỹ thiếu niên cục xúc bất an hỏi Tịch Tử Nho.

“Ha ha, ta a, là cái này của tiểu Nho Nho nga.” Ta nhanh chóng cướp lời, để tăng thêm độ tin cậy, ta thừa dịp hắn không kịp phản ứng, vội vàng tiên hạ thủ vi cường: nhảy lên bắt đùi của hắn, ngồi ở trong lòng ngực của hắn, hôn chụt một cái lên mặt hắn, vừa lòng nhìn mỹ thiếu niên kinh hãi cùng mất mác, trong lòng không khỏi cười thầm.

Đang lúc ta âm thầm cười trộm, một đôi tay đem ta nhấc lên, kéo qua một bên.

Ai a, dọa ta sợ quá àh.

Quay đầu nhìn, hắn, là Phong Phong a, mặt xanh lét, bộ dạng thật muốn giết người đến nơi.

“Phong Phong, người làm sao vậy a?” Ta giả bộ đáng vẻ tiểu thiên sứ thuần khiết, hy vọng lừa gạt được đồng tình của hắn.

“Người phá hoại rồi để ta đi thu dọn, người còn dám hỏi ta làm sao vậy!?” Phẫn nộ hét lên, Mục Phong bắt đầu liệt kê tội trạng của ta:

“Ngày thứ Hai, CLB làm vườn đến nói cho ta biết giống hoa hồng tím bọn họ lai tạo bị người ta ngắt sạch, vườn hoa cũng bị phá hư vô cùng thâm trọng.”

“Nga, cái kia a, hắc hắc, người không loại hoa này rất được sao? Ta là cảm thấy không tồi, cùng Tiểu Bạch nhà ta rất xứng đôi, ngày đó lại là sinh nhật Tiểu Bạch, ta liền đem hoa làm quà sinh nhật, dùng để làm bồn tắm hoa hồng, Tiểu Bạch hiện tại trông rất hấp dẫn nha, nếu không tin, ta giới thiệu cho người xem?”

Ta cười đến giả dối.

“Tiểu Bạch là?” Xen mồm vào chính là hoa hoa công tử Tịch Tử Nho, đáng vẻ vô cùng hứng thú.

“Tiểu Bạch a, thật đáng yêu lắm nha, mọi người gặp qua ai cũng nói như vậy, hận không thể ôm vào trong ngực hung hăng trên mặt hôn vài cái, vô luận nam nữ già trẻ, không ai trốn được mị lực của Tiểu Bạch nga.” Ta cười đến gian trá, con cá mắc câu rồi, hắc hắc.

“Nga, nói như vậy, cùng ta thật hợp a, khi nào thì cho ta gặp qua, để xem mị lực của ai hơn.” Tịch Tử Nho hứng thú hoàn toàn bị khơi mào, nóng lòng nóng ruột.

“Tốt, Tiểu Bạch khẳng định sẽ rất cao hứng a. Nó chính là có cả giấy chứng nhận huyết thống chính thống giống Poodle quý tộc của Ý nga.” Cửa ta khoe miệng không khổng chế được gương lên 45 độ.

Liệp tình mỹ thiếu niên

Edit: Bapngot

7. Chương 7

Gió thu cuốn hết lá vàng, một đám quạ đen bay qua.

“Poodle? Người nói Tiểu Bạch là một con cẩu hả!?” Tịch Tử Nho vẻ mặt hắc tuyến, phản nộ rống to, “Người lấy ta cùng một con cẩu so bì!”

“Không có a, ta chỉ là giới thiệu Tiểu Bạch a, là chính người lấy nó làm đối thủ,so sánh a.” Ta cười đến toe tót.

... ..

“Kia thứ ba lại là chuyện gì xảy ra? Vì cái gì hội viên CLB không thủ đạo hướng ta cáo trạng?”

“A, cái kia a, thật là oan uổng nga! Ta lúc đi qua sân tập không cẩn thận (căn bản là cố ý) trượt một chút, đem lọ mực định đưa cho thầy giáo đổ cả lên võ phục của bọn họ, ta đã muốn giải thích, nhưng bọn họ cũng không thèm nhìn ra ta là một mỹ thiếu niên nhu nhược (đai đen tam đẳng không thủ đạo), còn muốn đánh ta (rõ ràng là chính mình khiêu khích), xuất phát từ tự vệ, vạn bất đắc dĩ, ta đành phải làm cho bọn họ ‘thả lỏng’ một chút.” Ta nghiêm mặt, làm ra vẻ người bị hại, ủy khuất về phía hắc oán giận.

” ‘thả lỏng’ một chút!? Đó chính là cái người gọi là ‘thả lỏng’ một chút? Vài người bị người đánh đập đến không đứng nổi, vậy mà kêu là một chút!? Người cái gọi là nhu nhược định nghĩa chính là như vậy?” Mục Phong vẻ mặt uất giận.

“Ân, tay của ta đánh đập đau quá, bây giờ còn xanh tím hết cả a.” Ta giơ tay lên làm chứng cứ, làm ra bộ dạng yếu đuối nhu nhược.

Mọi người đều tin là thật.

Tiểu Phong Phong không ngừng cố gắng, “Kia cuối tuần.....”

.....

Trải qua một đoạn lớn tiếng biện luận, Mục Phong không chịu nổi tra tấn, lòi ta hướng văn phòng hội học sinh mà chạy tới.

Ha hã, kế hoạch bước đầu thành công!

Ta trộm cười.

“Điểm nhẹ a, Phong Phong!” Ta hướng Mục Phong oán giận, “Người làm cho người ta đau quá a!”

“Ta còn không cùng người tính toán, người thế nhưng còn oán giận ta!” Ha hã, Phong Phong hảo tức giận a.

Tức giận đi, tận lực tức giận đi! Ta cười thầm ở trong lòng.

Tiến nhập văn phòng hội học sinh, ta đột nhiên hôn lên môi hắn, liếm hôn đá lưỡi đủ cả. Chậm rãi, hô hấp của Phong dần trở nên dồn dập trầm nặng.

“Ô Ân!” Phong từ thủ thành công liếm mút hàm răng cùng lợi của ta, ngay cả phía dưới cái lưỡi non mềm cũng không buông tha, hai tay ở trên người ta tìm điểm massage.

“Ô ngô...” với kỹ xảo hôn môi cao siêu của hắn, một tia chỉ bạc theo bên môi ta chảy xuống, chậm rãi như có như không thấm vào trong áo.

Tay hắn kéo lấy áo của ta, dùng sức kéo một phát xuống, đáng thương cái áo bị giặt sạch cúc.

Ta một bên đón lấy nụ hôn của hắn, một bên thương cảm thay cho văn phòng hội học sinh, đáng thương a, luôn bị ta lấy làm địa điểm làm tình.

Rốt cục Phong buông ta ra, ta há to miệng thở phì phò, cuồng loạn hô hấp hít lấy luồng không khí mới mẻ, còn không kịp phản kháng, chỉ có thể trơ mắt nhìn quần áo bị lột trần, ném qua một bên.

“A? Ân!” Ta rên rỉ, tay hấn đang ở trên hai nhũ hoa trước ngực ta, không ngừng ngắt véo áp chế, tay còn lại không ngừng xoa nắm phần thịt non bên đùi trong của ta.

“Ân” ta không thể khống chế thở hổn hển.

Phong cúi xuống hôn giống như nhấm nháp mỹ vị, khe liếm nhũ thủ đồ bừa no đủ, ở chung quanh đảo lại đảo một vòng, đột nhiên dùng sức cắn, để lại hai hàng dấu răng rõ ràng.

“Ngô? A...” Tiếng rên rỉ quanh quẩn ở bên trong phòng, vô cùng *** mỹ, khiến kẻ khác không khỏi đỏ mặt.

Hấn mở chân của ta ra, ôn nhu hôn lên tính khí non mềm.

“A... Hô!” ta hô hấp càng thêm trầm nặng, run rẩy, phân thân liền cứng rắn.

“Thật thoải mái nga!” Ta say mê, Phong bình thường ánh mắt sắc bén bỗng vì dục hỏa mà trở nên tà khí mười phần, làm cho người ta mê say.

“Ân!” Hấn đầu lưỡi càng không ngừng đảo quanh lỗ nhỏ trên đầu, “A, thoải mái.... Ân a....” Ta kịch liệt thở hổn hển, mở rộng hai chân run rẩy, trong cơ thể dâng lên một cỗ khát vọng.

“Cho ta, a, muốn!” Ta vặn vẹo miệng, kiêu mị cầu xin.

“Muốn cái gì a? Người không nói rõ ràng, ta làm sao biết người muốn cái gì a?” Phong tà ác cười, ý định làm cho ta khó chịu.

“Muốn cái kia của người, cho ta a!” Ta hai chân nâng lên, quắp chặt lấy thắt lưng hấn, hậu huyệt co rút lại, cọ cọ tính khí hưng phấn bồng bồng của hấn.

“A!” Không có bơi trơn mà trực tiếp tiến vào làm cho ta thống khổ, nhưng cùng với đó lại là khoái cảm, ta dựa theo luật động của hấn mà vặn vẹo thắt lưng.

“A.... Ân ngô..” Bên trong phòng không ngừng mà vang lên tiếng rên rỉ của ta.

....

“Các người đang làm gì đó!?” Một tiếng tràn ngập phẫn nộ trách cứ đánh gãy của ta rên rỉ, ở cửa một vị mỹ nhân tóc vàng dài đang đứng, lửa giận ngút trời nhìn chúng ta.

Liệp tình mỹ thiếu niên

Edit: Bapngot

8. Chương 8

“Các người đang làm gì đó!?” Một tiếng tràn ngập phần nộ trách cứ đánh gãy của ta rên rỉ, ở cửa một vị mỹ nhân tóc vàng dài đang đứng, lửa giận ngút trời nhìn chúng ta. Trên gương mặt tinh xảo kiều mị lộ ra khí thế hung ác thuyết minh hẳn có bao nhiêu sao tức giận.

“Oa a a!” Ta sợ tới mức hét rống lên, quay mặt phát hiện ta chính là đang cười trên người Phong, cái kia của hắn vẫn chôn trong cơ thể, ta không khỏi cảm thấy tuyệt vọng, 5555555555, trời muốn diệt ta a!

“Người là ai?” Phong nhíu mày, hắn không thích làm được một nửa bị người đánh gãy.

“Ta là ai? Hừ!” Mỹ nhân vẻ mặt đáng sợ như ác quỷ hiện hình, “Ta là ai!? Người đi hỏi hắn!” Cứ như vậy giận tức đi tới chỗ ta.

Ô ô ô, không cần lại đây a! Ta ở trong lòng không ngừng la hét, giãy giụa từ trên người Phong leo xuống dưới, lấy quần áo vứt ở một bên, vội vàng mặc vào, nghĩ làm thế nào qua khỏi kiếp nạn này đây.

Cúi đầu liều mạng đem quần mặc lại, nhưng càng nhanh lại càng luống cuống tay chân, một cái bóng bao phủ lên ta, bàn tay ác ma chụp tới.

“Oa! A a!” Ta thét chói tai lui lại N bước, thẳng đến khi dí sát người vào tường, sau đó, trở mắt nhìn hắn hướng ta đi tới.

Xong rồi!

Liếc mắt nhìn Mục Phong, hắn chính là đang khoanh tay đứng nhìn, thiệt quá đáng!

Tuy rằng chúng ta không có quan hệ gì, nhưng người đã ăn ta vài lần rồi a! Thế nhưng lại thấy chết mà không cứu!

Hỗn đản a! Ta về sau không chinh tử người ta không kêu là Tiêu Tình! Trong lòng âm thầm thề, bất quá, hiện tại đầu tiên phải đối mặt với hắn a, không cẩn thận, ta liền không có cơ hội nhìn thấy ánh dương ngày mai a!

Ta ngẩng đầu, bộ mặt anh dũng hy sinh.

Lệ lóng lánh ING. (chả hiểu ING là cái gì)

“Người lá gan không nhỏ a, không gặp không bao lâu liền làm ra loại sự tình này!” khuôn mặt thiên sứ giờ phút hóa thân thành Tu La địa ngục, làm cho ta trong lòng run sợ.

Không ổn, hẩn đường như lại càng sinh khí a!

Ô ô ô a a a!!!! Ta muốn... khóc quá nga, thật tiến thoái lưỡng nan a, làm sao bây giờ!!!

“Ha ha, tiểu Tình nhi, người nói, ta nên như thế nào xử phạt người đây?” Giọng nói trời ban vô cùng thanh lệ lại phun ra một câu khiến người ta không rét mà run.

Thiên ý sao? Chẳng lẽ Tiêu Tình ta người gặp người thích, quý gặp quý yêu, thông minh tuyệt đỉnh, xinh đẹp kiều mị siêu cấp mỹ thiếu niên hôm nay phải tuyệt mệnh như thế này sao!?

Ta khóc! A a a a! Ta không cần a!!

Hừ, muốn sống thì phải dựa vào chính mình!

Chạy nhanh thay vào vẻ mặt vô cùng kiều diễm.

“Ca ca trời sinh lệ chất thông minh cao quý xinh đẹp ôn nhu hào phóng thánh khiết.... (đã lược bớt 250 từ) của ta, sao người lại tới đây a?”

Chạy nhanh cọ a cọ, cố gắng ma sát thân thể hẩn, liều mạng làm nũng, lão ca chính là chịu không nổi chiêu này, cố lên a, ta nhất định phải làm cho hẩn buông tha ta.

“Hừ, người cho là nói như vậy, ta liền sẽ bỏ qua người sao? Ta đương nhiên biết ta trời sinh lệ chất thông minh cao quý xinh đẹp ôn nhu hào phóng thánh khiết..... (lại lược bớt 250 từ), không cần phải người nói ta mới biết. Hừ, người giỏi thật đấy, nếu không phải ta chạy tới thăm người nhìn thấy tình cảnh này, ta cũng không biết thân đệ đệ của ta thể nhưng lại cùng nam nhân giao hoan, còn bị ta bắt gặp lúc đang làm tình! Người như thế nào giải thích?!”

Ngữ khí hảo phần nộ a, thiệt đáng sợ.

“Ca.” giả bộ đáng thương, “Ta không phải cố ý, đây là do không thể kháng cự a!” Hai mắt rưng rưng, làm tốt công tác chuẩn bị ‘hoa lê đài vũ’.

“Không thể kháng cự!?” thiếu niên tóc vàng cười lạnh, “Có mặt hàng tốt như vậy, người thể nhưng không nói cho ta, người trong mắt còn có ... đại ca ta không hả!?”

... ..

><“Ta chính là quên mất a, nhìn đến người đẹp trai như vậy trong lúc nhất thời thậm nghĩ làm thế nào câu hấn vào trong tay ta, không nghĩ tới người, huống chi người hiện tại ở Pháp học, tổng không có khả năng khiến người leo phi cơ chạy về a!” Xem ta nói hợp tình hợp lý làm sao a, ca, buông tha ta đi, ta hai mắt nháy a nháy, “Đúng rồi, ca, người tại sao trở về? Không đi học sao?”“Hừ, ta bị tên hỗn đản ngu ngốc nào lừa, cái trường kia căn bản là không có mỹ nam tử! Làm ta nhọc công cố ý chuyển trường để tìm một mỹ nam tử mà kết thân, buồn bực a!”Đột nhiên, ca kéo lấy tay ta.“Ca, người? Người muốn làm gì?” Ta sợ tới mức nói lắp, sẽ không chém ta chứ?! Ngô, ta không cần a! Nội tâm giãy giụa gào khóc:“Ta quyết định, ta muốn chuyển đến đây!” Ca vẻ mặt kiên nghị:“Không phải chứ!” Ta khóc thét:“Có ý kiến!” Thật xem thường ta a“Không có, không có.” Bị cặp mắt mèo của ca ca trừng, ta nào dám phản đối a, từ nhỏ vô số bài học giáo huấn tiểu thụ nói cho ta biết, tuyệt đối không cần ngỗ nghịch hấn, đại ca những lúc khác đều hảo, nhưng đụng tới mỹ nam tử thì liền trở mặt, sẽ biến thành siêu cấp ác hợ hàng cũng trăm a!Ồ, “Tính” phúc cuộc sống của ta a, ta cảm thấy tiền đồ một mảnh u ám.Liệt tình mỹ thiếu niênEdit: Bapngot

9. Chương 9

“Ca ca ca!” Một tiếng gào khóc tràn ngập ai oán dài thiết là dài thăm thiết vang lên, ai đi qua cũng không khỏi vì tiếng gào thét kia mà ngoái lại nhìn.

Ta vẻ mặt đau đớn, ở trong lòng ca ca bị thương khóc thét.

5555555555, vì cái gì!? Đây rốt cuộc là vì cái gì a!!? Ai oán nhìn lão ca ở một bên nhàn nhã tự đắc, ta vì số phận bi thảm của bản thân mà cảm thấy đau lòng, hấn thật sự chuyển tới đây.

Từ nhỏ đã bắt đầu bị hấn tra tấn đầu độc, nhiều như vậy kí ức bị thương hiện ra rõ ràng trước mắt, thật vất vả lừa hấn xuất ngoại, nghĩ đến như vậy là được giải phóng, thế nhưng thần linh vì sao cho cái tên này đi xa khuất mắt để ta hưởng thụ cuộc sống tươi đẹp, thế nhưng lại đem hấn trở lại!?

Đây không phải là trời muốn diệt ta sao?

Chẳng lẽ này hết thấy đều là số mệnh của ta sao? Đời này ta thật sự trốn không thoát bóng ma của ca sao!?

Ô ô ô ô! Thượng đế, ta hận người!

“Tiểu Tinh nhi.” Nữ Vương đại ca hạ lệnh, “Tư liệu về cái tên đẹp trai hôm qua tán tỉnh người như thế nào a?”

Một bên nhăm nháp ly cà phê đen, ca ca mỉm cười hỏi ta.

Hừ! Ta cần gì phải nói cho người biết! Đây chính là ta dùng lượng lớn thời gian cùng tâm huyết mới đào ra được, cực kì cơ mật, ta không cam lòng cứ như vậy không công mà nói cho người biết!

“Mục Phong, năm nay 19 tuổi, chiều cao 1m85, thể trọng 70kg, là chủ tịch tập đoàn Phượng Phi, có trong tay 37% cổ phần của tập đoàn Phượng Phi, mẫu thân là con gái rợ của chủ tịch tập đoàn Cẩm Uyên. Trong nhà còn có hai ca ca, một đệ đệ. Đại ca năm nay 25 tuổi, đã kết hôn, hiện tại đảm nhiệm chức tổng giám đốc tài chính tập đoàn Phượng Phi, Nhị ca....”

... ..

Làm một kẻ trường kì bị áp bức, làm nô dịch không công, cho dù đại nãi nói cho ta biết không được nói, nhưng miệng lại không thềm nghe mệnh lệnh của ta, không khống chế được cứ thế nói tuốt luốt ra, sau đó chỉ nghe thấy thanh âm của ta không ngừng vang lên, thành quả ta vất vả lao động cứ như vậy bị chia xẻ, ta thật... muốn khóc quá a!!!

“Đúng rồi.” Ca lại lộ ra vẻ tươi cười hấp dẫn, ta nghe thấy được chung quanh truyền đến tiếng hút không khí, không ít người đều lâm vào trầm mê, đối với ta lại là mồ hôi lạnh chảy ròng, ô ô, lại có cái gì không hay ho rồi a!!

Ta như phạm nhân chờ quan tòa là hấn định tội và phán quyết.

“Ta nghe nói còn có một người tên Tịch Tử Nho cùng Phong Dục được phong danh hiệu hai đại mỹ nam tử của học viện? Tối được hoan nghênh siêu cấp mỹ nam? Nữ nhân yêu thích? Nam nhân sùng bái a. Có phải hay không a? Tiểu Tình nhi.”

Theo vẻ mặt tươi cười của hấn hấn mà người khác đều nói là cao quý nhã nhặn lịch sự ôn nhu hài hòa (ta cảm thấy kẻ nói được như vậy quả thực đúng là đồ không có não, ánh mắt đều bị heo ăn!), ta cảm thấy vô cùng đích bi thống tuyệt vọng, chẳng lẽ thượng đế cũng bị hấn mua chuộc sao!?

Ở trước mặt hấn, ta căn bản không có biện pháp giấu giếm a!!!

Ta khóc a!!!

“Tịch Tử Nho, 19 tuổi, phụ thân là chính trị gia quan trọng, ở trong giới chính trị có địa vị vô cùng lớn, mẫu thân là minh tinh điện ảnh quốc tế, trong nhà....”

Ta lần thứ N+1 than thở mình thật nhỏ bé, ở trước mặt ca, ta quả thực giống như là Tôn Ngộ Không so với ngón tay của Phật Tổ Như Lai! Hoàn toàn bại dưới tay ca ca.

Ô, tương lai tươi sáng của ta rốt cuộc muốn đợi cho tới khi nào mới có thể đến a!?

... ..

“Tiểu Tình nhi, người cảm thấy được Nho cùng Phong người nào tốt hơn?” Đang lúc là chìm đắm trong nỗi thống khổ bi ai của mình, vô cùng đáng thương, ca ca lại vừa cười vừa bỏ bom một câu như vậy.

Người nào so ra tốt hơn? Cũng chính là ta thích người nào? Ta chưa từng nghĩ tới vấn đề này. Lúc bắt đầu ta liền lựa chọn cả hai người, cho dù là hiện tại, ta cũng không tính toán buông tha ai cả, trong ý thức của ta, ta là muốn đồng thời có được hai người bọn họ, ta có phải hay không quá tham a?

Lương tâm có chút cắn rứt, nhưng vừa liếc ca ca một cái, tia áy náy kia lập tức không khác gì muối bỏ bể, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Ca hần có bao nhiêu tình nhân a!

Một tá không ít hơn đi, cũng không thấy hần áy náy chút nào, ngày nào cũng không phải thực nhân nhã thoả mái sao, còn có tâm tư đến chính ta, ta chỉ là bắt cá hai tay mà thôi, không có gì đáng nói. (”)||||

Bất quá, hiện tại trọng yếu hơn là....

“Ca, người vì cái gì hỏi như vậy, người, người tính toán làm cái gì?” Ta lo lắng hỏi, ô, đừng nói với ta là người có hứng thú với bọn họ a!

“Ha hã, ta cảm thấy được bọn họ không tồi a, làm cho ta thực có hứng thú a.” Ca ca đích tươì cười để lộ ra một tia bất hảo.

“Không thể nào!?” Ta kêu sợ hãi.

“Ân?” Ca ca tà ác liếc mắt ta một cái, “Như thế nào, không muốn?”

“Ca? Ca, a, người không biết là bọn họ vừa nặng lại vừa cứng, ôm lấy đến không thoả mái sao?” Ta vội vàng lên tiếng trả lời.

“Ngẫu nhiên đối khẩu vị cũng không tồi a.”

Ngô ô, ta không cần a!?

“Đúng rồi, bọn họ vừa thấy đã biết là công rồi, không có khả năng cho người ôm a!” Ta lại tìm một cái lý do khuyên hần buông tha.

” Dã thú càng khó phục tùng, càng làm cho người ta có khát vọng chinh phục nga, ta chính là hứng thú dâng cao nga. Còn có a, Tình nhi, không cần ngỗ nghịch ta nga, nếu không, ta thật sự phải tức giận đấy.”

Thanh âm mềm nhẹ lại lộ ra ngữ khí không cho kẻ khác trái lời, làm cho ta không khỏi cảm thấy một trận run rẩy...

Liệp tình mỹ thiếu niên

Edit: Bapngot

10. Chương 10

“Hội trưởng, đây là dự toán của học viện dùng cho sự kiện lần này, dựa theo quy mô mà nói, ta tính toán hướng ban giám hiệu cấp cho 12% ngân sách dự trữ của trường. Toàn bộ dự toán chi tiết cũng các khoản chi cụ thể phải dùng ta đã liệt kê hết vào bảng số liệu này, người có thể kiểm tra lại một chút. ”

(đoạn này ta chém gió toàn tập, tại từ ngữ nó chuyên môn quá nên ta đành chém thôi, nhưng vẫn đảm bảo ý chính nhé)

Ta bình tĩnh nói xong, về phương diện khác, hai tay không ngừng ở trên bàn phím di động, làm bằng kế hoạch chi tiêu.

“Ân, người đem danh sách những người phải mời lần này cấp Tịch Tử Nho, để hắn đi thông tri các nơi.” Mục Phong nói, vùi đầu vào đồng lớn số liệu trên bàn, phân công nhiệm vụ.

Phòng hội học sinh to như vậy có không ít người, một mảnh bận rộn.

Nguyên nhân, chính là sắp đến lễ hội văn hóa của học viện. (ko chính xác đâu, ta nghĩ nó cũng dạng như thế, nhưng mà ta lười dùng QT kaka để tra nên thôi tạm chấp nhận từ này nhé các nàng)

Học viện Lan Dục hai năm cử hành lễ hội văn hóa một lần, chính là truyền thống mấy trăm nay được lưu truyền lại của học viện, cũng là một trong những sự kiện tối quan trọng của Lan Dục. Các cựu học sinh cùng các bậc phụ huynh nổi danh trong trường, cứ mỗi lần đến lễ hội văn hóa chủ tịch hội học sinh sẽ phát thiệp mời cho bọn họ, đại biểu họ là khách mời quan trọng của học viện, đương nhiên, các nhà tài trợ cũng sẽ tham gia, đồng thời đánh giá lễ hội, quyết định năm tiếp theo kim ngạch đầu tư sẽ nhiều hay ít hơn, nói tóm lại đây là sự kiện vô cùng quan trọng của học viện.

Mà phụ trách chuẩn bị các sự kiện quan trọng của lễ hội đương nhiên là hội học sinh, cho nên, ta mấy ngày này bị các loại công việc đè đến mất hơn nửa cái mạng a!

Không chỉ như vậy, ngoài ra lòng ta phiền não chính là vì lão ca hấn rồi. Từ ngày hôm đó nói mấy câu làm ta hoảng sợ không thôi kia, ta đều chưa thấy qua hấn, thật không biết hấn ở làm cái quỷ gì! Đợi lát nữa vẫn là đi xem hấn đi, thuận tiện xác định một chút ý đồ của hấn, miễn cho bị đánh không kịp trở tay.

“Tiểu bảo bối, thư mời àh?” Tịch Tử Nho vẻ mặt không đứng đắn đi tới, ta mặc kệ hắn, tùy tiện đem thiệp mời được thiết kế công phu trên bàn nhét vào trong lòng ngực của hắn.

“Hội trưởng, ta đi đến các khối xem việc tập luyện cho các tiết mục đến đâu rồi.” Cầm lấy laptop trong có các bản số liệu cùng ghi chép, ta vội vàng chạy ra khỏi hội học sinh, tránh khỏi ma trảo của Tích Tử Nho...

Trước phòng học của năm ba ban (A) (lan dục học viện phân ban dục theo địa vị xã hội, có thể đi vào ban A không phải chỉ có tài sản hùng hậu cùng quyền thừa kế, mà còn phải xuất thân trong đại gia tộc có lịch sử lâu dài, có thể nói là quý tộc trong quý tộc. Tiểu Tình Tình, Phong cùng Nho đều là ở ban A ngà.)

“À, ta như thế nào lại là kiệt tác hoàn mỹ, là thiên địa tinh hoa tối cực phẩm, là sự thần kì của tạo hóa, sự xinh đẹp của ta làm cho vạn vật mặc cảm, sự cao quý của ta làm cho thần Zốt cũng phải ghen tị. Mái tóc vàng của ta, so với thái dương còn muốn phát sáng chói lọi hơn, con người màu lục thâm thúy của ta, cho dù là Phỉ Thúy thuần chất nhất cũng không thể sánh bằng, làn da ngọc ngà bóng loáng non mềm, cho dù là nữ thần sắc đẹp cũng vô pháp đẹp bằng, vạn vật vì mỹ mạo của ta mà trầm say, ta thật sự là rất cao quý à. Là tạo vật tối hoàn mỹ khắp nhân gian à!”

Ta cả người run lên, nổi N tầng nổi da gà. (em lăn xuống đất sùi bọt mép rồi cơ anh ạch |||||)

Không thể nào? Đây, đây dường như là tiếng của ca ca da!? Hẳn có thể nào thật sự là tự kỷ tới mức này rồi sao!!?

“Ca!” Ta ý vào chính mình là thành viên hội học sinh đi vào trong, lại lập tức ngốc lảng tai trên.

“Ca, người...” Ta vẽ mặt kinh di, “Người như thế nào mắc thành như vậy!?”

Một bộ trang phục kiểu dáng Hy Lạp cổ đại mỏng mảnh khoác lên cơ thể trắng nõn mềm người, một đai lưng màu vàng thắt ở hông, ôm lấy đường cong hoàn mỹ của cái eo thon nhỏ, cặp đùi thon dài mảnh khảnh cũng xương quai xanh my hoặc bại lộ trước không khí, một cái vòng cổ tràn ngập khí chất La Mã cổ đại màu bạc quấn quanh cái cổ tinh tế, trên đó khảm những viên đá quý giả làm từ thủy tinh tỏa ra tia sáng yêu di, mái tóc dài màu vàng chói loà thả tự nhiên, tựa như vị thần cao quý hấp dẫn mi nhân.

Cho dù ta đã xem chán mỹ mạo của hắn, nhìn thấy loại cảnh đẹp này cũng không khỏi ngốc lảng, ngây ngốc địa đứng ở tại chỗ nhìn hắn, hảo, đẹp quá nga!

“Ca, người, người làm cái gì vậy a!” Hồi lâu, ta tìm được thanh âm của mình, chỉ vào kiểu ăn mặc của hắn, run rẩy thanh âm hỏi.

“Ha ha ha, năm ngày trước lớp ta quyết định, chúng ta là chuẩn bị tiết mục kịch a.” Linh cười đến là sáng lạn.

“Thế nào, thích hợp với ta không.”

Quăng mái tóc giả xuống, ở cánh gà, Linh ôm bả vai của ta, cười mỉ, “Ta thực thích kiểu hóa trang này a, có thể tôn lên của ta đáng người mỹ mạo cùng u nhả.”

“Ca.” Ta nuốt nước miếng, “Người phải diễn cái gì a!? Mặc thành như vậy.”

“Tiểu Tình nhi có biết Narcissus không?” Linh trừng mắt nhìn, hướng ta cười.

” Narcissus? Chính là vị thần Hy Lạp trong thần thoại thấy được hình phản chiếu của mình trong nước, đã yêu chính mình, mỗi ngày đều ngắm nhìn bản thân, rồi tiêu tụy mà chết sau biến thành hoa thủy tiên siêu cấp tử kì?” Ta cẩn thận nghĩ nghĩ, cùng hắn có cái gì quan hệ?

“Đối, chính là cái kia siêu cấp tiểu mỹ nhân. Lần này lễ hội, lớp chúng ta biểu diễn chính là lấy thần thoại Hy Lạp này diễn a, người xem đại ca ta xinh đẹp như thiên tiên, đương nhiên là không thể không sắm vai mỹ nhân Narcissus kia rồi ” ca dùng sức ôm, hung hăng hôn ta một cái.

Thiên, diễn loại nhân vật tự kỷ cuồng này người còn có thể vui vẻ như vậy a, ta vỗ đầu ai thán, vì cái gì bên cạnh ta không có nổi một người bình thường a!!!?

Liệp tình mỹ thiếu niên

Edit: Bapngot

11. Chương 11

Giờ tự học chấm dứt

“Mệt mỗi quá nga!” Ta thở dài cầm đồng sách vở hướng phía kí túc xá đi đến.

Lan dự học viện nội quy phi thường nghiêm khắc, quy định tất cả học sinh phải trọ ở trường.

Đương nhiên, là trường dành cho quý tộc, về phương diện ăn ở đương nhiên là hạng nhất, còn căn cứ theo lớp học, cấp độ để phân ban.

Bình thường học sinh ở ban A ban B được hưởng đãi ngộ vô cùng tốt. Có thể lựa chọn một người ở riêng hoặc hai người cùng ở một phòng, phòng diện tích rất lớn, bài trí cùng đồ đạc có thể chính mình quyết định, mỗi phòng đều có phòng tắm riêng, cũng có phòng bếp, có thể cho học sinh tự túc, được coi như một không gian độc lập.

Lúc trước ta là một người ở, nhưng sau khi Linh đến đây, dám cùng với ta ngụ cùng chỗ.

Vốn tưởng rằng hẳn chính là hay nói giỡn, dù sao trường học đối với việc phân chia các khối lớp phi thường nghiêm khắc, mỗi khối đều có tòa nhà dùng để học và sinh hoạt riêng biệt, bình thường muốn đi đến khu của khối khác đều phải xin phép, được phép mới có thể đi, càng miễn học sinh hai khối lại có thể cùng ở một phòng, cũng không biết Linh rốt cuộc đối ban giám đốc nói những thứ gì, thế nhưng lại đặc biệt được phê chuẩn.

Hắn dọn tới ngày đó, ta ngốc lảng nửa giờ, trơ mắt nhìn hắn đem đồ đạc nhất kiện nhất kiện tiến vào địa bàn của ta.

Vì thế hẳn chính thức trở thành bạn cùng phòng của ta, hưởng thụ tất cả mọi thứ vốn nguyên bản thuộc về ta, còn không biết chừng mực, thế nhưng lại nói cái gì mà phòng không có phong cách, hoàn toàn không để ý tới kháng nghị của ta, dám sửa chữa, mua một đồng hồ chẳng biết là cái gì, nghe nói có thể gia tăng không khí lãng mạn nhưng trong mắt của ta trông chẳng khác gì đồng hồ bỏ đi, muốn làm cái gì mà “hoa lệ lại âm trầm”, trông y như phòng ngủ của ma cà rồng quái dị không chịu được, còn dương dương tự đắc nói cái gì mà nhờ có hắn cố gắng nên căn phòng trở nên đáng hơn chút, ý định chính là muốn tức chết ta đây mà!!

Tiến vào ký túc xá, đẩy cửa ký túc xá, tùy tay kéo xuống áo khoác, cả người uể oải chậm rãi leo lên trên ghế sa lon, hưởng thụ nằm xuống.

Biếng nhác xoa xoa thất lưng, bỗng nhiên sờ phải một bộ trang phục Hy Lạp cổ đại tinh xảo vút ở bên cạnh, ngứa ra một lúc

Ca hẳn là đã về qua rồi a.

Tuần tra chung quanh, quả nhiên, trên cái bàn tròn phong cách Italy, bày ra bữa tối của ta hôm nay, là món mỳ Ý ta thích nhất mà, ngay cả đồ uống cùng món điểm tâm ngọt đều chuẩn bị tốt a.

Trong lòng không khỏi nổi lên từng trận ngọt ngào, cảm giác thực ấm áp a

Chính là!? Chính là bên cạnh không cần trưng ra cái tờ giấy nhấn mặt vui ý chứ a!!!!

“Tình nhi bảo bối, cơm chiều đại ca ta đã muốn giúp ngươi làm, đây chính là kết quả tình yêu caca dành cho ngươi a, là tâm huyết của người ta đó nga, ngươi cần phải dùng tâm tình cảm kích mà ngoan ngoãn ăn xong nga, một lát nữa, ta trở về nếu thấy còn dư, ngươi liền chuẩn bị chờ sự trừng phạt ngọt ngào của ta đi a a ”

Đại ca ôn nhu xinh đẹp cao quý thiện lương của người Linh

Hỗn đản a!!! Ta lửa giận ngút trời nhìn trên bàn kia một suất mỳ Ý đại bự cùng chung quanh phải đến nửa cái bàn điểm tâm ngọt, người nghĩ rằng ta và người là cái gì!? Heo sao! Không, ngay cả heo đều không nhất định có thể tiêu diệt nhiều đồ ăn như vậy! Đây không phải là rõ ràng là muốn chinh ta sao!!!

(><)|||Ồ ô ôXác định ta đã muốn vô lực đối kháng với đồng đồ ăn này, ta tuyệt vọng thở dài, ai, trước nghĩ biện pháp làm như thế nào ứng phó Linh đi.Ăn no chống nạnh ta lại bò lên sô pha, mơ màng trầm trầm tự hỏi, ý thức dần dần mơ hồ....Ngô, không cần, cái gì liếm môi của ta vậy, quần lấy đầu lưỡi của ta, đoạt lấy hô hấp của ta.Khó chịu a, ta lắc đầu, mạnh mẽ mở mắt, thiếu chút nữa liền không thở nổi mà chết. Đẩy tên đầu sỏ gây ra, ta liều mạng hô hấp không khí, hung hăng trừng mắt khuôn mặt tươi cười trước mắt.“Người còn có ... hay không lương tâm a!? Thế nhưng mưu sát thân đệ!”“Tình nhi không cần hai mắt rưng rưng nhìn ta nga, hấp dẫn quá lớn, làm người ta động tâm, tâm tình rạo rực nga ” nhàn nhã ngồi vào một bên, một tay kéo lấy ta vào trong lòng ngực, Linh ra vẻ vô tội cười nói.Hừ, cũng không phải ta nghĩ hấp dẫn người, đều là của người sai! Ai bảo người hôn ta đến không thở nổi, nước mắt tự nhiên tràn ra thôi! Ta dùng ánh mắt tỏ vẻ kháng nghị.“Hảo, là ca ca không đúng, tiểu Tình nhi tối ngoan, như thế nào hội hấp dẫn ta a.”“Đúng vậy sao? Nếu người lúc nói những lời này không động tay động chân, còn có thể làm cho ta tin tưởng vài phần.” Ta lạnh lùng cầm lấy ma trảo đang thâm nhập vào bên trong áo ta mà ăn đậu hủ của Linh.“Tình nhi, ca ca thực tức giận nga.” Tuy rằng vẫn là khẩu khí mềm mại nhẹ nhàng, lại làm cho ta run lên.“Ai chọc người tức giận rồi?” Ta quan sát đến vẻ mặt của hắn, thật cẩn thận hỏi han.“Là một tiểu ngốc tử dốt dốt nát nát, ta từ nhỏ nhìn hắn lớn lên, tâm tâm khổ khổ từng chút từng chút đem hắn từ một nụ hoa đào tạo thành một một bông hoa kiêu mị mê đảo chúng sinh, ta vẫn như vậy đau hắn, thế nhưng hắn lại không ngoan, suýt nữa bị người khác hái đi, người nói, ta có nên hay không tức giận a?” Vẫn là ngữ khí mềm nhẹ, lại để lộ ra vô hạn tức giận.Ta bị hàm ý trong lời nói của hắn làm cho chấn kinh rồi, như thế nào lại thành ra như thế này a!?Có thể nào, Linh thích ta?Nhưng hiện tại là trọng yếu hơn là, ai tới cứu ta a! Không cần làm cho ta một người đối mặt lửa giận của hắn a!!!!Liệp tình mỹ thiếu niênEdit: Bapngot

12. Chương 12

Ta bị dáng vẻ phần nộ của Linh làm cho sợ hãi, người này, hắn? Hắn thật là anh của ta sao!?

Ta cho tới bây giờ đều không có thấy qua bộ dáng tức giận như vậy của hắn nga, hắn luôn luôn đều là bộ dáng “trời đất bao la ta lớn nhất, nữ vương không coi ai ra gì siêu cấp tự kỷ”, cho tới bây giờ chính là luôn luôn hé ra khuôn mặt tươi cười điên đảo thiên hạ, như thế nào lại có thể biểu lộ sự tức giận ra ngoài? Hắn không phải là kẻ giả mạo chứ?

Lắc đầu, đem giả thuyết đáng sợ đó vứt ra khỏi đại não, ai dám giả mạo hắn a, không phải không muốn sống có ý định tìm đau khổ a!

“Linh, người, người không phát sốt đi?” Ta mở to hai mắt, vươn tay sờ cái trán trắng nõn bóng loáng của hắn, “Đường như không có vấn đề a.”

“Người tiểu hài tử dốt nát, thật sự là không ngoan, thế nhưng không hảo hảo trân trọng chính mình, chạy tới cấp hai cái hỗn đản kia ăn, quá lãng phí!”

Không khí hạo âm trầm, thượng đế a, cứu ta a!

“Người chính là kiệt tác ta mười mấy năm đào tạo ra, là của ta kiêu ngạo, tâm can bảo bối a, người lại dám đi câu dẫn những người khác, muốn chọc ta phát hỏa sao? Vẫn là, người nghĩ muốn ta trừng phạt như thế nào đây?” Linh kề sát bên tai của ta, nhẹ giọng kể ra bất mãn của hân, nhiệt nóng hô hấp nóng hổi ở bên tai dần dần lạnh, ngưng tụ thành một làn sương mỏng manh, làm cho ta cảm thấy vừa ngứa vừa khó chịu, nhưng thân thể lại khát vọng Linh tiến thêm một bước nữa, vui sướng run rẩy.

“Ca, buông ra ” ta vặn vẹo từ trong lòng ngực của hân đi ra ngoài, lại bị hân chặt chẽ nắm lấy eo, cố định ở trên đùi, hai tay ta đặt ở trên ngực xiêm y bán mở của hân, nhìn vào vô cùng ám muội.

“Không cần lộn xộn nga, tiểu Tình nhi, nếu không, ta cũng không biết là ta sẽ làm ra chuyện tình đâu.” Ta nghe được thanh âm trầm thấp của hân, khẩu khí lại càng thêm lửa nóng, mà địa phương bị cái miệng ta đè nặng, là một khối nóng rực cứng rắn.

Không phải chứ!?

Ta khóc thét ngẩng đầu, chỉ thấy Linh trên mặt nổi lên từng trận ửng hồng, đôi mắt màu phỉ thúy nhiễm một tầng sắc đục mị nhân, đẹp đến làm ta hồn phách đều bị ăn.

“Ca, người? Người muốn làm gì?” Ta cảm thấy nguy cơ trùng trùng, tuy rằng người rất đẹp, cũng thực hợp khẩu vị của ta, nhưng người dầu gì cũng là anh của ta, chúng ta không thể loạn luân a!

Ta căng thẳng thần kinh, nắm chặt quần áo, ánh mắt đảo tứ phía, ý đồ tìm được một chỗ tị nạn.

“Lúc này người hân là phải gọi ta Linh.” tiếng nói hấp dẫn ở bên tai vang lên, thấp trầm mà giàu từ tính, mị hoặc làm cho không kẻ nào có thể kháng cự lại.

Không xong rồi!

Ta khẩn trương nhìn khuôn mặt tuần tú trước mặt ta không cách quá 5 ly.

Đúng là làm cho tuyệt thế mỹ mạo động lòng người, nhưng là, thật lớn áp lực a!!

“Ca, người đừng dựa lại đây a!” Ta tiếp tục vô vọng giãy giụa.

“Gọi Linh!” Trừng phạt căn của ta vành tai, tàn bạo ra lệnh.

“Oa!!! Đau quá a!” Ta đau đến nhăn mặt, khẳng định đổ máu a!

“Ta gọi là được chứ gì! Linh! Mau thả ra!” Bật người đầu hàng, kẻ thức thời trang tuấn kiệt, hướng chi, vì loại sự tình này mà phải trả giá thiệt không đáng a!

“Nha, bị rách da rồi, tiểu Tình nhi, đau không?”

Ta cắn răng trừng mắt hung thủ trừng ra khuôn mặt tươi cười như thể sự không liên quan đến mình, thật muốn...xoá sạch nó a! Ác ma không có lương tâm, còn nói cái gì thích ta! Ta thấy giống như thích tra tấn ta mới đúng!

“Tình nhi.” Nghe thiệt đúng là nhu tình như nước, lại thay vào bộ mặt thiên sứ thiện lương từ bi. Hừ, người khác có thể bị lừa, nhưng ta đã muốn trải qua chín ngàn chín trăm chín mươi chín lần thăm khốc mắc mưu của hắn kia giáo huấn, là tuyệt đối, tuyệt đối sẽ không dao động, cho dù người thật sự có cánh, cánh kia ta đảm bảo cũng là màu đen!

“Ngô, buông ra!” khoang miệng nóng rực vẫn đùa giỡn lỗ tai non mềm của ta, cái lưỡi khéo léo mà lại dụ hoặc đảo quanh, liếm hôn vành tai bị thương, khi thì ôn nhu, khi thì cuồng dã, mỗi khi, cái lưỡi nóng bỏng linh hoạt kia liếm đến miệng vết thương, ta liền không tự chủ được một trận run rẩy, tiếng rên rỉ cũng không phát giác tràn ra nơi cổ họng.

“Buông ra đi!” Ta mảnh mai vô lực giãy giụa cái cuối, bất quá, dường như mang đến kết quả ngoài ý muốn, chỉ thấy ánh mắt Linh lửa nóng ngày càng dày đặc, một cái xoay người, đem ta khóa lại trên salon.

“Tình nhi bảo bối, người nói, ta như thế nào trừng phạt người đây?” cởi áo khoác, thiên sứ mỉa hoặc cười, lộ ra dáng người hoàn mỹ làm cho người người nhìn thấy đều điên cuồng.....

Liệp tình mỹ thiếu niên

Edit: Bapngot

13. Chương 13

“Tình nhi bảo bối, người nói, ta như thế nào trừng phạt người đây?” cởi áo khoác, thiên sứ mỉa hoặc cười, lộ ra dáng người hoàn mỹ làm cho người người nhìn thấy đều điên cuồng.....

...

...

“Ô!!!! Không cần! Ta không cần!!!!” Ta nằm ở trên giường, hai tay bị bị trói vào thành giường. Hai chân

cũng bị tách ra cột ở chân giường thành hình chữ Đại, “Buông ra, Linh!”

“Ân, lạnh quá!” Ta vặn vẹo thân thể, ý đồ thoát khỏi vật thể lạnh như băng trước ngực, nhưng bởi vì bị trói thực chặt, chỉ có thể bất lực vặn vẹo, trừ bỏ đem ga giường biến thành mớ nhả nhúm thì không hề hiệu quả.

“Ha hã, sẽ không lạnh, ta rất nhanh sẽ cho người ấm lên.” Linh mỉm cười cầm lấy một cái kẹp tinh xảo.

“Ngô!” cảm giác lạnh như băng làm cho ta không khỏi sợ hãi than ra tiếng, đầu nhũ cũng cương đứng lên, dần dần cứng rắn.

“Xem, tiểu Tình nhi, người nơi này đều cao hứng mà cương lên.” Linh tay trái xoa, khi thì khinh nắm, khi thì xoa nắn, ôn nhu, nhưng tay phải lại bóp lấy cái kẹp, gắt gao kẹp lấy nụ hoa bên kia.

“Đau quá! Mau bỏ ra!” đau đớn làm cho ta kinh hô ra tiếng, nước mắt tràn ra hốc mắt.

“Buông ra được không? Ta thật là khó chịu!” Ta hai mắt nhắm lệ mơ hồ cầu xin.

“Khó chịu sao?” Một ngón tay tham vào trong miệng của ta, điên cuồng quấy đảo, nước bọt không kịp nuốt xuống dọc theo hàm dưới chậm rãi chảy xuống.

“Thật là, người cái dạng này thật sự là quá sức mê người, ta đều nhanh nhẹn không được.”

Tuy rằng nói như vậy, nhưng trong mắt của ta, hấn đáng vẻ hoàn toàn thản nhiên, căn bản không có một tia mê loạn.

Ta oán hận dài tựa như mớ ngôn từ tự kỷ của Linh, rồi hấn bỗng xoay người, đi về phía phòng ngủ cách vách.

Ân? Chẳng lẽ hấn lại từ bi, quyết định buông tha ta?

Ta không khỏi cảm tạ trời đất, quả là ông trời vẫn còn có mắt a!

Nhưng trong nháy mắt, may mắn của ta hoàn toàn bị đánh nát, Linh cầm trong tay một cái hộp, trên mặt lộ ra một nụ cười âm hiểm.

Xong rồi!

Ta lại một lần lâm vào vực sâu tuyệt vọng, ác ma chính là ác ma, không có khả năng biến thành thiên sứ!

Thiên đường đến địa ngục quả nhiên là quá xa a!

Linh đi đến bên giường, leo lên trên người của ta.

“Tình nhi bảo bối, người có biết này là cái gì không?” Hấn mở ra hòm, để lộ ra một món đồ được trảm trở tình xảo.

“Này? Là cài áo sao?” Cái thứ này làm ta liên tưởng đến loại trang sức mà các quý ông quý bà hay đeo trong dạ tiệc.

“Đối, đích thật là “hoa cài”” Linh nở nụ cười.

“A!” Linh nhẹ vỗ về đầu nhũ bị kẹp đến vừa sưng vừa đỏ của ta, làm ta cảm thấy vừa đau lại vừa ngứa.

“A a a!!!!” Ta không thể khống chế hét rầm lên.

Linh thế nhưng đem cái “hoa cài” kia không ngừng ở một bên chọc vào! Cái này, cho dù ta có dốt nát cũng hiểu được ý tứ của hấn, huống chi ta một chút cũng không dốt!

“Linh. Này, này dường như hơi....” Ta cố nén sợ hãi, cố gắng xuất ra một cái mỉm cười, ý đồ thay đổi ý định của Linh.

Tuy rằng khóe miệng run rẩy, ta vẫn sức làm ra vẻ là đang cười.

Ai ngờ

“Ha hã, xem ra tiểu Tình nhi thực thích cái hoa cài này nha. Đây chính là hàng đặt làm riêng, trên thế giới chỉ có duy nhất hai cái giống nhau, đồ tình nhân a, còn có một cái là của ta, không tồi chứ.”

Giờ này khắc này, ta chỉ có một ý tưởng:

Tên thiết thế sư hồn đản nào thiết kế cái này!! Ta nguyện rửa tổ tông mười tám đời của hấn!

“Yên tâm, ta đã khử trùng qua, không sẽ bị nhiễm trùng a, hơn nữa rất nhanh liền hoàn thành, sẽ không đau tẹo nào.” Linh tựa hồ đang an ủi ta, nhưng vì cái gì trong mắt của người đều là tiểu ý a!!!!!!? Nhìn vào là biết nói dối trắng trợn a! Cái này là muốn tạo lỗ trên người a! Làm sao có thể không đau, huống chi là ở chỗ mẫn cảm như vậy, không đau chết mới là lạ!

Giờ phút này ta thật đồng cảm với những kẻ bị áp bức đến không có nhân quyền, vì cái gì, vì cái gì ta luôn

bị hấn dất mũi!!? Muốn tiêu diệt chế độ phong kiến thì nhất định phải làm cách mạng! Ta ở trong lòng hò hét, nhưng nhiều năm tích lũy kinh nghiệm nói cho ta biết, phản kháng là không có đường thoát, chỉ có thể càng hưởng thêm các loại đối đãi khủng bố. (sao anh sống được qua từng ấy năm nhỉ, em cũng thiệt khâm phục)

“A a a!!!!” tiếng hét so với giết heo còn kinh khủng hơn vang lên khắp phòng.

Ta liều mạng quay cuồng la hét, nghĩ muốn phát tiết sự đau đớn của thể xác.

TMD! Thế nhưng nói cái gì không đau!! Người không đi thử xem xem!!!!!!!!!! Quả thực tra tấn đến mất hơn nửa cái mạng của ta!

Trước ngực đau như bị lửa đốt làm cho ta không thể không đối mặt với sự thật, thực TMD đau a!

“Ngoan nga, Tình nhi, rất nhanh sẽ không đau đớn.” đầu lưỡi nóng rực ở trên đầu nhũ liếm phệ, nhẹ nhàng liếm đi vài tia máu rỉ ra, ôn nhu trấn an, nhằm giảm bớt thống khổ của ta.

“Tình nhi thực thích hợp với cái hoa cài này mà.”

Viên đá màu tím ở trên nụ hoa đỏ tươi ướm át, hơn nữa làn da lại trắng mịn nõn nà, tạo nên một cảnh tượng mị hoặc kích thích thị giác khôn cùng.

“Từ nay về sau, Tình nhi chính là của ca ca ta nha. Đây là dấu hiệu, nếu Tình nhi dám phản bội ta, như vậy... Ha ha...” đôi mắt mèo phỉ thúy lóe ra một tia quang mang quỷ dị, để lộ ra vẻ lãnh khốc làm cho người ta bất giác run rẩy.

Liệp tình mỹ thiếu niên

Edit: Bapngot

14. Chương 14

“Chỉ cần tiểu Tình nhi ngoan ngoãn nghe lời ca ca, không làm chuyện gì quá phận, ca ca hội rất đau người...”

Linh cười đến phong hoa tuyết nguyệt, ngón tay bạch ngọc tinh tể đùa nghịch viên đá màu tím trước ngực ta.

Ta đã muốn thật biết điều ...

Khóc không ra nước mắt, ta đâu biết Linh đối với ta có cái loại ý niệm này, không nói chúng ta là huynh đệ, có quan hệ huyết thống sâu đậm, mà nhìn hấn bình thường, như vậy ác liệt khi dễ ta, làm sao có thể làm cho ta biết hấn trong lòng lại nghĩ vậy a!

Khép hờ mắt, Linh quả thật thực “Đau” ta mà!

Nhiệt hỏa đau đón trước ngực chưa có rút đi, tay hấn sẽ không gảy liên tục chứ, ta không muốn nơi thực mẫn cảm kia bị hấn gây sức ép a!

“Về phần kia hai tên dám huých tiểu Tình nhi kia, yên tâm đi, ta sẽ không bỏ qua cho bọn chúng!”

Lại một tin dữ nữa ập xuống đầu ta.

Ta rất rõ ràng dự vọng chiếm hữu của Linh, chỉ cần là thứ hấn coi trọng, tuyệt không cho phép người khác nhìn trộm chứ đừng nói là đụng vào.

Mà bất hạnh Phong Phong Nho Nho hai “mối tình đầu” của ta khẳng định sẽ bị hấn trả thù rồi!

Thực xin lỗi, cho dù ta muốn giúp lắm nhưng lực bất tòng tâm, giờ phút này ta chính là bản thân còn khó bảo toàn a!

Làm một tiểu công kinh nghiệm phong phú, Linh kỹ xảo không thể kém cõi hơn so với Phong Phong.

Theo phương diện khác mà nói, cảm giác Linh tạo ra cho ta thậm chí càng mạnh liệt hơn.

Có thể là bởi vì cảm thấy thẹn đi, nói như thế nào thì chúng ta cũng là thân huynh đệ, làm ra loại chuyện tày đình này, trong lòng khẳng định mang theo bất an, khiến cho tinh thần càng thêm căng thẳng.

Hơn nữa, Linh thực giỏi về khiêu khích, so với hai người kia chỉ nóng lòng hưởng thụ, hấn càng chú trọng cho ta khoái hoạt.

Chỉ chốc lát sau, ta lại bắt đầu choáng váng đầu óc.

“Tình nhi chính là điểm này đáng yêu nhất, hưng phấn sẽ ngây ngốc ngăn người, làm cho ta, thiệt ...muốn khi dễ a...”

Không kịp phản bác, Linh liền dùng đôi môi phong bế kháng nghị của ta.

Cái giường Kingsize khoa trương kia giờ đã phát huy đầy đủ công dụng của nó, mặc cho chúng ta lăn qua lộn lại gây sức ép như thế nào đều như trước thoải mái, trách không được Linh nhất định phải mua nó mà...

Những luật động cấm kị giữa bóng tối bao phủ mang theo kích thích cứ như vậy diễn ra, chỉ sợ, lễ khai mạc lễ hội văn hóa ngày mai ta tham gia không được mất ...

Đêm khuya, trong phòng chỉ có một ngọn đèn nhỏ, dưới ánh đèn mờ ảo, Linh thỏa mãn đứng dậy, tiến vào phòng tắm gội rửa, cuối cùng, lau khô bọt nước trên người, phủ thêm áo ngủ, lấy một chậu nước, vì người đang say sưa ngủ trên giường mà lau rửa thân thể.

Ngón tay ở trên thân thể trắng nõn vuốt ve, Linh như đang kiểm tra lãnh địa của mình, tầm mắt ôn nhu dừng ở trên thân thể người đang vùi đầu ngủ say kia.

“Ngu ngốc...” Hần nhẹ giọng nỉ non, trong mắt tràn đầy nhu tình, “Ta như thế nào có thể thật sự khi dễ người sao...”

Dáng vóc tiêu tụy hôn nhẹ cái trán người ở trên giường, cẩn thận không làm cho người kia tỉnh giấc, Linh xoay người bước lên trên giường, ôm người yêu dấu rồi dần đi vào mộng đẹp...

Liệp tình mỹ thiếu niên

Edit: Bapngot

15. Chương 15

Ngày thứ hai của lễ hội văn hóa ta mới bắt đầu tham gia.

Sáng sớm khi...tỉnh lại dấu vết trên người đã được Linh rửa sạch cho, cảm giác phi thường nhẹ nhàng khoan khoái, đầu giường có tờ giấy hần lưu lại, bảo ta hảo hảo nghỉ ngơi.

Buổi sáng các hạng mục hoạt động ta phụ trách liền giao cho hần.

Nhu nhu thất lưỡng, cũng không phải thực đau, tối hôm qua Linh thực ôn nhu, nói thật, hần đúng là tình nhân tốt.

Nếu hần hứa hẹn phụ trách các hạng mục hoạt động, ta cũng không khách khí tiếp tục nghỉ ngơi. Bình thường Linh chẳng quản lý việc của ai bao giờ, nhưng một khi hần đã đáp ứng chuyện gì nhất định sẽ làm đến cùng, biết rõ điểm ấy ta ngủ thiết yên tâm thoải mái.

Gần đến trưa, Linh trở về phòng ngủ.

Trên người hần mặc bộ đồ hoa lệ cổ đại Hy Lạp kia kia, đem ta từ trên giường kéo đến.

“Tình nhi bảo bối, ngủ cả một buổi sáng cũng đủ rồi đi, nhanh đứng lên, buổi chiều có buổi biểu diễn của ta, ngươi phải trình diện nga.”

Nói xong từ trong tủ treo quần áo lấy ra đồng phục, thay ta mặc vào.

Lúc này ta, cảm giác tựa như về trước đây, đoạn thời gian bị hần biến trở thành búp bê không ngừng bắt mặc đủ loại quần áo.

“Thật lâu không giúp Tình nhi mặc quần áo ...” Hần ngữ khí mang theo hoài niệm, “Khi đó ta thích nhất đem Tình nhi mặc thành búp bê lolita xinh xắn đáng yêu vô cùng a... ..”

Kính nhờ! Là người đơn phương hưởng thụ, khi đó ta chính là chịu đau khổ.

Mặc xong quần áo, ta vào phòng tắm rửa mặt, mà còn lại Linh là ở phòng bếp chuẩn bị cơm trưa.

Không phải ta thối phồng, tay nghề của Linh, thật sự là đệ nhất đệ nhị a, tuyệt không so với đầu bếp khách sạn kém hơn!

Hơn nữa hần lại rất rõ ràng khẩu vị của ta, bữa cơm này, đương nhiên là ăn thỏa mãn lại khoái trá rồi

Chuẩn bị xong, ta bị Linh cầm tay lôi ra khỏi kí túc xá.

Ở hội trường người thật sự rất nhiều nha!

Bốn phía đầy áp người, cũng không có thiếu cha mẹ học sinh, lễ hội văn hóa của học viện lan dục là mở của tự do, chỉ cần là học sinh cũng có thể mời cha mẹ tham dự, đương nhiên, học sinh đã tốt nghiệp cũng có thể về lại trường thăm thú, náo nhiệt là đương nhiên.

Còn chưa kịp đi hội học sinh hội báo tin, Linh đã lôi kéo ta nhắm đến chỗ hần chỗ, phía sau cánh gà.

Chung quanh không ít ánh mắt kinh diễm dừng ở bộ quần áo diễm lệ trên người Linh, ta ở một bên tự nhiên cũng bị dư quang ngắm đến, còn có một chút tầm mắt, quỷ dị dừng ở cái nắm tay của chúng ta, bình thường ta cũng không có cảm giác gì cả, nhưng giờ phút này lại cảm thấy được có chút chột dạ, sự việc tối hôm qua phát sinh hết thấy rõ ràng ở trước mắt, ta đỏ mặt, muốn giãy khỏi tay Linh, nhưng hần khí lực tăng thêm, chặt chẽ kéo chặt ta.

Rốt cục tới nơi, lớp của Linh mặt mũi cũng hảo lớn, cư nhiên cướp được sân khấu kịch của trường, ta nhớ rõ đối thủ cạnh tranh có vài nhóm, trong đó ca kịch, CLB kịch nói vẫn là CLB có lịch sử lâu đời trong trường, mà lớp của Linh tựa hồ không có gì đặc biệt, thế nhưng lại lấy được được chỗ tốt như thế a?

Tuy rằng diễn tập mới được vài ngày, lớp Linh cũng không có gì cường hạng, nhưng ít nhiều nhờ có chiêu bài quảng bá rộng rãi của Linh, thế nên trước giờ diễn tận một tiếng, rạp hát chỗ ngồi đã gần như kín hết.

“Tình nhi... ..”

Linh lộ ra một nụ cười ác ma, mỗi lần hắc cười như vậy, ta nhất định sẽ không hay ho!

“Có... Chuyện gì?”

Ta trong lòng run sợ lui dần lui dần hỏi, sau đó che lỗ tai, lừa mình dối người không muốn nghe tin dữ bổ xuống đầu mình.

“Chúng ta có một nhân vật phi thường trọng yếu không có tới... .. tiểu Tình nhi người tới thay thế bổ sung đi... ..”

Hắc cười tùm tùm lôi kéo ta vào hậu trường, không thềm để ý kháng nghị của ta lôi ra một bộ quần áo hoa lệ!

“Không... Không được... Vẫn là tìm ở lớp các người đi... ..” Ta nghiêm mặt ngoài cười nhưng trong không cười, “Ta cái gì cũng không biết nhất định sẽ diễn sai!”

“Sẽ không... ..” Hắc bắt đầu cởi quần áo của ta, mạnh mẽ thay đổi trang phục, “Còn có thời gian một giờ, mà nhân vật kia lời kịch chỉ có vài câu, bằng trí thông minh của tiểu Tình nhi, nhất định rất nhanh có thể nhập vai a...”

Nói xong, không để cho cự tuyệt đem ta ấn vào bàn hóa trang, đập phần bôm bốp.

Trời ạ... ..

Ta có hay không có thể không cần thông minh?

Ta không nghĩ lên diễn a!!!!

Liệp tình mỹ thiếu niên

16. Chương 16

Từ nhỏ ta đã không có nổi một lần có thể thuyết phục Linh, nhất là khi hắn đã hạ quyết tâm, không chỉ là ta, chỉ sợ Thiên Vương lão tử cũng đừng mơ tưởng thay đổi quyết định của hắn, vì thế, bất hạnh thay nhưng ta vẫn phải biểu diễn.

Bị bắt thay bộ đồ Hy Lạp cổ đại giống kiểu của Linh vải mỏng gần như trong suốt, thật đúng là vải mỏng a, mỏng tựa hồ có thể nhìn rõ ràng rãnh mạch da thịt phía sau lớp áo, sau đó lại bị các loại trang sức giả vàng giả bạc lấp lánh gắn lên người.

Làm cho ta tối thống khổ chính là hoá trang, tuy rằng ta kiên trì để mặt mộc tự nhiên, nhưng vẫn bị bắt phủ một lớp trang điểm nhẹ, bất quá so với lúc đầu hắn tính trét trét lên mặt ta một cân phấn cộng đồ trang điểm thì vẫn là tốt hơn nhiều, coi như là vẫn trong phạm vi chịu đựng được đi.

Buồn bực chính là nhân vật ta diễn a.

Dựa theo truyện thần thoại, Narcissus là bởi vì mê luyện bóng nước của chính mình mà tiêu tụy rồi chết, nhưng ở đây thì... ..

Ta không khỏi bội phục vị học sinh viết cái kịch bản này, hoàn toàn sửa lại hết, duy nhất giữ lại có khi chỉ là cái tên Narcissus cùng với một bộ phận nhỏ bối cảnh, về phần những thứ khác, hoàn toàn biến dạng kinh hồn.

Tình tiết sửa chữa hoàn toàn thay đổi, nhân vật cũng si si giảm giảm đi không ít, còn cho thêm chút nhân vật mới cùng tình tiết ngoài ý muốn, làm cho người ta xem thế là hết rồi, nhưng, ở trong mắt ta xem ra, vị học sinh viết kịch bản kia, hoặc là đúng thật dốt đặc cán mai về thần thoại kiêm ý nghĩ quỷ dị, hoặc là, là một fan đam mê trá hình! Hơn nữa người đứng sau có khi còn ghê hơn!

Này, kịch bản này cũng quá ám muội đi!?

Ngay lúc nhìn thấy cô bạn đó, ta rốt cục khẳng định lí do kịch bản này tồn tại. Chính là vì một vị siêu hủ nữ tí mĩ chuẩn bị tất thầy nhằm thỏa mãn dục vọng ngắm trai đẹp của bản thân, mà không hay ho ở đây, chính là ta!

Biết ta ở trong kịch bản diễn cái gì không? Mặt rơi đầy lệ, ta tốt nhất là nên nói cho người biết nội dung kịch bản đi... ..

Từ xưa có thiếu niên xinh đẹp kêu Narcissus, đúng, cái này không thay đổi, cái đáng nói còn ở phía sau.

Hắn là một kẻ đại thiếu gia có tiền của, thân phận cao quý, mẹ của hắn là một thiên kim tiểu thư, mà phụ thân là phú thương, cái này cùng nguyên tác là một trời một vực đó nha!!!

Ở trong mắt mọi người, người một nhà thì phải thân mật cùng hòa thuận, nhưng kẻ có tiền luôn luôn không được như vậy, một ngày nọ, thương nhân từ bên ngoài mang về một tiểu nam hài, nói là nhặt được, nói dối nông cạn như vậy thì vị thiên kim tiểu thư sao có thể tin cho nổi. Điều tra ra thì biết được đây là con rơi của hắn ở bên ngoài, vì thế, ở trước mặt thì đối với hắn ôn nhu săn sóc, sau lưng lại khoa tay múa chân quyền đầm cước đá, thiếu niên đáng thương so với cô bé lọ lem càng lọ lem hơn == [thiệt đồ không nổi cái bạn hủ nữ viết kịch bản ”

Chỗ ở của hắn là một gian chứa tạp vật, bên trong vừa bẩn vừa thối nát, tuy hắn là đứa con của thương nhân, nhưng bởi vì thương nhân sau khi đưa hắn về nhà thì không thèm ngó ngang, sự tình cũng bị mọi người dần dần quên lãng, còn đứa trẻ thì trở thành một kẻ hầu.

Sau đó bắt đầu chi tiết giống như tất cả các chuyện cổ tích đều sẽ có, lọ lem gặp được hoàng tử.

Đại thiếu gia Narcissus luôn được cung phụng như hoàng tử để vương kia vì một lần ngoài ý muốn cùng nam hài gặp nhau, liền đối với đệ đệ ôn nhu thuận này đem hắn trở thành bảo bối tìm mọi cách yêu thương.

Mà người đảm đương nhân vật phản diện Đại tiểu thư kia lại bắt đầu giở trò, khi nàng phát hiện con của mình cư nhiên cùng một hạ nhân ti bỉ thấp hèn ở cùng một chỗ, giận không kể xiết, trong mắt nàng Narcissus không khác gì thiên sứ, như thế nào có thể cùng cái loại tạp chủng kia ở cùng một chỗ, vì thế dùng mọi thủ đoạn nhắm vào nam hài... ..

Trải qua rất nhiều chuyện tình (mọi người có thể xem biểu diễn, ta không nói nữa), nam hài bị thương ly khai nhân thế, mà Narcissus vì không thể bảo hộ đệ đệ đau xót khiến cho bản thân ngày càng tiêu tụy. Mỗi ngày cầm đoá thủy tiên mà nam hài yêu thích, nhìn chăm chú ảnh ngược của mình trong mặt hồ vì hai huynh đệ bộ dạng rất giống nhau, chỉ có như vậy, hắn mới có thể tìm lại dấu vết của nam hài. Cuối cùng buồn khổ mà chết... ..

Xem xong rồi kịch bản, ta thật sự muốn khóc!

Viết cái gì thối nát đồ vật này nọ a! Còn ghi chú rõ là vì tuyên dương tình yêu huynh đệ tình khôi thuận khiết! Ai có mắt cũng sẽ nhìn ra được kẻ này với huynh đệ có vấn đề! Nào có cặp huynh đệ nào ám muội như vậy chứ!

“Thật sự là một đôi huynh đệ phi thường ân ái a... ..” Linh mỉm cười cảm thán, trong mắt ý cười lóe ra vì âm mưu thực hiện được, “Thiệt nhiều đáng thương a, đến cuối cùng cũng chưa đến được với hạnh phúc, bất quá Tình nhi yên tâm, có ca ca ở đây, hết thấy đều không là vấn đề... ..”

Ta rốt cục hiểu được dụng ý của hắn, ta dám khẳng định, nhân vật nam hài kia, từ đầu tới đuôi liền không có an bài cho người khác diễn, theo như tính cách của Linh, tuyệt đối là đã sớm điều động nội bộ giao vai diễn cho ta!

Vì cái gì, vì cái gì ta đây lại không hay ho như vậy a!!!!!!

Liệp tình mỹ thiếu niên

Edit: Bapngot

17. Chương 17

Biểu diễn kết quả thực ngoài ý muốn, ít nhất, cùng ta lường trước mọi sự hoàn toàn bất đồng.

Buổi diễn không hề có báo danh tham gia tranh phiếu bầu, thế nhưng đầu phiếu lại là cao nhất trong hạng mục tiết mục suất sắc nhất, mà ta cùng Linh cũng thành nhân vật tối được hoan nghênh trong lễ hội văn hóa. [cái trường này hủ nữ nhiều ghê ta:”>>]

Sau khi nghe được radio thông báo xong, ta luôn tự hỏi: bên trong là kẻ nào thao túng a?

Biểu diễn ta bởi vì khẩn trương nên có không ít lỗi, cuối cùng thậm chí ngay cả lời kịch sai lầm, như vậy cũng có thể bầu được hạng nhất sao?

Ít nhất thì CLB kịch nói tiết mục còn phần khích hơn!

Chẳng lẽ là Linh ở sau lưng tác quái?

Này ý niệm trong đầu vừa mới nảy ra lập tức đã bị biếm lãnh cung, lễ hội văn hóa học viện lan dục không phải hoạt động bình thường, cho dù Linh có năng lực, cũng không có khả năng ở phía sau màn thao túng, hướng chi, đối với loại hành vi này, Linh luôn luôn là khinh thường, như thế nào lại có thể tham dự vào chứ?

Nhìn đến bảng điều tra, ta rốt cục hiểu được nguyên nhân.

Nhìn vào bảng lí do bầu chọn, rõ ràng sở dĩ lấy được giải thưởng, toàn bộ là bởi vì hóa trang của Linh!

Vốn đã là vạn chúng chú mục Linh lại còn tỉ mỉ hóa trang, làm cho người ta đui mù.

Vô số người bị hấp dẫn cũng là chuyện bình thường, nhưng, có một việc làm cho lòng ta dấy lên một phen đại hỏa.

Hai người kia cư nhiên đã nhập vào hàng ngũ theo đuổi Linh!

Được rồi, ta thừa nhận mình là không xuất sắc như Linh, bộ dạng không đẹp bằng hần, đầu óc cũng so với hần dốt nát hơn, nhưng, đầu gì cũng là từng thân mật tiếp xúc, thế nhưng hoàn toàn bỏ qua sự tồn tại của ta liền theo đuổi Linh, không khỏi quá đáng đi!

Mà Linh cũng không có cự tuyệt, ngược lại làm ra không ít hành vi ám muội khiến kẻ khác ảo tưởng, ta dám khẳng định, hần bắt đầu trả thù rồi... ..

Hừ, nếu đã không quý trọng ta như vậy, cho các người chịu chút khổ cũng là chẳng đáng là gì.

Lửa giận, ta tùy ý Linh an bài bấy rập, đối với hai tên làm cho ta quá thất vọng kia, không chút nhắc nhở, liền làm cho bọn họ chui vào bấy biến thành cái người què đi!

Vài ngày sau lễ hội văn hóa, người trong học viện thường xuyên có thể thấy một hình ảnh xinh đẹp như vậy.

Bên cạnh bàn đá ở hoa viên anh đào, một vị nam tử diện mạo diễm lệ nâng chén trà tinh xảo trong tay, thích ý hưởng thụ buổi trà chiều, mà hần hai bên trái phải, là hai vị hội trưởng hội học sinh, thái độ ân cần làm cho người ta liếc mắt một cái có thể nhìn thấu ý đồ.

Cảnh đẹp có người thưởng thức, nhưng cũng có người ghen tị, người ái mộ hội trưởng, liền ở một bên âm thầm nhìn chăm chăm Linh, nhưng Linh từ nhỏ đã bị người người chú mục, đối với loại ánh mắt “bốc hỏa” này đã sớm miễn dịch, nhưng lại khiến những kẻ kia tức đến khó thở.

Tâm tình của ta đương nhiên cũng sẽ không dễ chịu.

Dựa vào cửa sổ, ta nên may mắn vẫn là bất hạnh đây?

Hoa viên anh đào vừa vặn đối diện với cửa sổ phía tây kí túc xá, theo góc độ của ta, có thể tinh tường xem rõ nhất cử nhất động ở đấy, nhưng người ở đấy, cũng rất khó phát hiện được ta.

Ở cùng một chỗ, không lâu trước là ta ở vị trí đó, hiện tại hai cái tên phụ tình kia lại thành thói theo đuổi Linh.

Mới đầu ta còn tính toán buông tha bọn họ, có Linh là đủ rồi, nhưng xem tình huống mấy ngày nay, thật sự làm cho ta cười không nổi a.

Giờ là lúc làm cho bọn họ nhìn thấy sự lợi hại của ta.

Rõ ràng, ta cùng Linh liên thủ, sẽ cho bọn hắn một vỏ suốt đời khó quên... ...

Liệp tình mỹ thiếu niên

Edit: Bapngot

18. Chương 18

Muốn trả thù một nhân tài như thế nào mới tính là thành công đây?

Phương pháp ác độc thật sự nhiều lắm, nhưng đối với hai người kia, ta tuy rằng thất vọng, lại vẫn như cũ không nghĩ làm ra thương tổn quá lớn, đối với phương pháp hãm hại trong TV, cười trừ.

Nhưng điều này cũng không có nghĩa là ta là tha thứ, giảm bớt cũng không có nghĩa là buông tha bọn họ.

Đang trầm tư suy nghĩ một hồi, ta luôn luôn không thể nào Linh đấu não nhưng vẫn là không chịu thua kém nghĩ phương thức trả thù.

Nhưng thật ra Linh, đường làm quan rộng mở, vui vẻ ra mặt, phỏng chừng là đã muốn nghĩ ra đi.

Đối với hắn mà nói, nghĩ ra mấy tiểu quỷ kế thì quả thực không khác gì múa bút thành văn không tốn sức chút nào.

Vì thành công của kế hoạch, vẫn là đi trưng cầu ý kiến của hắn đi.

Ôm chờ mong cùng tâm lý tò mò, ta đi vào phòng hắn, chỉ thấy hắn đang ngồi ở trước máy tính, bàn phím lạch tạch kêu, ta đi tới nơi thì vừa vặn lúc hắn tắt màn hình.

Tuy rằng không thấy rõ nội dung bên trong, bắt quá, vừa rồi thấy qua một địa chỉ email phi thường quen thuộc.

Vừa dài vừa không có quy tắc, không cần phải nói, nhìn cái là biết địa chỉ tên đồ đệ Tiêu Đồ Tử của ta.

Nghe nói gần đây hắn bị một kẻ có tiền bao nuôi, cả ngày như con chó được nuôi béo, buồn nôn đã chết.

Bất quá Linh tìm hắn có chuyện gì?

Không phải ta khinh thường hấn, sự thật là, hấn cùng ta giống nhau hình như không có sở trường gì, hơn nữa còn là một kẻ chuyên sống dựa kẻ khác, đúng rồi, hấn dường như rất giỏi máy tính đi?

Nhưng mà có quan hệ gì a?

Khó hiểu.

Đối với vấn đề phải hao tâm tốn sức, ta cho tới bây giờ cũng chưa từng làm cho nó ở trong đầu lâu quá 10', vì tế bào não của bản thân mà suy nghĩ, việc nhỏ ấy, lập tức bị vứt đi không thương tiếc.

“Tiểu Tình nhi có chuyện gì a... ..”

Một tay lấy ta kéo vào trong lòng ngực, Linh hỏi, xem ngữ khí của hấn, tâm tình tựa hồ thực vui vẻ a.

“Đã biết còn hỏi... ..” Làm nũng ở trên bả vai hấn đập một cái rất nhẹ, “Có cái gì...biện pháp chia xẻ đi a... ..”

Không để mắt đến người ôm trong lòng ngực không đến nơi đến chốn là sờ soạng, Linh cúi đầu hôn sâu.

“Ấn... .. Ngô... ..”

Tay nghĩ đẩy đầu của hấn ra, nhưng lại hấn kiềm lại, không động đẩy nửa phần.

Đến lúc này ta thực oán hận, Linh dáng người từ bên ngoài xem vào thì cùng ta không sai biệt lắm, đồng dạng tiêm tiêm nho nhỏ thân hình, nhưng cởi quần áo ra, lập tức là có thể thấy thân thể bên trong là trải qua rèn luyện nghiêm khắc, ẩn giấu sức lực, cùng ta giống như trên trời dưới đất, khác nhau một trời một vực a.

“Hai người kia như vậy quá phận, ta đương nhiên sẽ không dễ dàng buông tha bọn họ... ..” Linh trong mắt có quang mang nguy hiểm lóe ra, nhìn đến ta vẻ mặt lo lắng, lại nói, “Yên tâm, ta sẽ không thực quá phận... ..”

“Người rốt cuộc muốn làm cái gì a!?”

Không hỏi rõ ràng trong lòng ta sẽ không yên.

“Đây là bí mật nga... .. Tin tưởng ta... Không cần lo lắng... .. Ta sẽ không quá mức kịch liệt trừng trị... ..”

Chẳng qua phải để bọn họ chịu “Giáo huấn bằng máu” thôi, Linh ở trong lòng nói một câu, nhưng trên

mặt vẫn là nụ cười thiên sứ điển hình.

Hiểu được nhiều lời cũng vô dụng, cũng không tiếp tục lãng phí tinh lực, oa tiến vào trong lòng ngực Linh, hưởng thụ hân quan tâm chăm chút... ..

Liệp tình mỹ thiếu niên

Edit: Bapngot

19. Chương 19

Một tên nam nhân sĩ diện đến chết sợ nhất là cái gì?

Đương nhiên là sĩ diện bị sụp đổ rồi.

Hơn nữa giống như Mục Phong cùng Tịch Tử Nho kiêu ngạo như vậy, từ nhỏ đến lớn nhất định là hô phong hoán vũ, chắc chắn chịu nổi sĩ diện bị sụp đổ đi.

Mà chuyện phát sinh hôm nay, tuyệt đối sẽ làm cho bọn họ suy sụp chết luôn.

Phòng hội học sinh, Linh bất động thanh sắc cùng hai người trò chuyện, ở mặt ngoài, ba người tán gẫu phi thường hợp ý, Linh cũng là thích thú, nhưng trên thực tế, Linh trong đầu nghĩ đều là để xem lúc nữa xem trò.

“Muốn uống thứ gì sao?”

Mục Phong sẵn sốc hỏi han, vừa lúc thừa dịp lấy lòng Linh.

“Pha chén trà đi...”

Chỉ chốc lát sau, Ba chén trà bốc hơi nghi ngút được đặt trên bàn trà của văn phòng hội.

Linh cầm lấy một ly, thổi đi lớp sương trắng, nhẹ nhàng nhấp một hơi.

Trà này quả không tồi a.

Tự đáy lòng tán thưởng, đáng tiếc lập tức sẽ trở thành đạo cụ quan trọng trong kế hoạch trả thù của hắn.

Nơi này chính là nơi Tình nhi cùng bọn họ mây mưa a, hừ, trả thù, liền ở trong này đi.

“Khát nước sao?”

Đợi cho trà nguội bớt, Linh đột nhiên đứng dậy đi hướng sô pha đối diện bàn trà, dựa vào ghế sa lon hướng phía hai người, trong tay bưng chén trà, ngữ khí ám muội.

Tịch Tử Nho đầu tiên là sửng sốt, nhưng dù sao cũng là tay già đời kinh nghiệm phong phú, lập tức lĩnh hội ý tứ của hắn.

“Mỹ nhân ở phía trước, đương nhiên là ‘khát’ a...”

Khi nói chuyện, thủ còn không an phận địa sờ sờ eo Linh, khi nặng khi nhẹ vuốt ve mơn trớn.

“Ha ha, thực ngưỡng chừng ...”

Nhịn xuống một bụng chán ghét, Linh giả vờ dựa ở trên người của hắn, trong lòng nén giận Tình nhi ánh mắt như thế nào lại có thể kém như vậy, cư nhiên ngay cả loại mặt hàng này cũng chấm.

Nhưng nghĩ là nghĩ, còn ở trước mặt hai tên này, vẫn chưa biểu lộ nửa phần.

Hắn nhẹ nhàng liếm hôn chén trà bên cạnh, sau đó, dục nghênh còn xấu hổ đem cái chén nhét vào trong tay Mục Phong, một cái xoay người, lại tới đối diện sô pha.

Tự cho là đây là Linh khiêu khích, hai người ra vẻ nghiền ngẫm tiếp nhận chén trà không chút do dự uống một hơi cạn sạch.

Nhìn bọn họ hầu kết cao thấp pháp phòng, Linh lộ ra một nụ cười điên đảo chứng sinh.

Thành công ...

Vì cái kế hoạch này, hắn tìm riêng biểu đệ của mình, bảo hắn thông qua chợ đêm mua vài thứ, tuy rằng mất nhiều tiền, nhưng hiệu quả tuyệt đối là không cần nghi ngờ.

“Chúc hai vị chơi đùa khoái trá...”

Nói xong, ném hai người kinh ngạc lại, Linh lập tức ly khai văn phòng hội học sinh, trước khi đi, còn không quên đem cửa khóa trái lại, miễn cho có người trở ngại chuyện tốt của hắn.....

Ly khai hội học sinh, Linh đến thẳng phòng ngủ, đi vào, lập tức khóa lại.

“Linh ngươi đã trở lại...” Nghe được tiếng cửa mở, ta từ phòng đi ra, lại bị Linh một phen giữ chặt, kéo vào phòng ngủ.

Linh dùng sức đem ta ném lên giường, ta nằm ở trên giường, xoa cánh tay bị tím đau, ủy khuất khóc lóc kể lể:

“Đau quá... Linh ngươi làm gì a?”

Linh cái gì cũng chưa nói, chính là thân thủ bắt đầu cởi quần áo của ta.

“Không phải chứ!?” Ta khóc thét, “Bây giờ là ban ngày! Để cho ta lên lớp chứ, động dục cũng muốn chọn thời điểm a!”

Nhưng Linh lại hoàn toàn không để ý tới kháng nghị của ta, thô bạo xé mở quần áo của ta, đem ta áp ở trên giường.

Thẳng đến lúc này ta mới phát hiện không thích hợp.

Linh thân thể thực nóng, ánh mắt lửa nóng tựa như muốn đem ta nuốt vào.

“Linh, ngươi không sao chứ?”

Lo lắng xoa trán của hắn, có thể hay không phát sốt?

Nhưng còn không có đụng tới đã bị tay hắn bắt được, cố định ở trên đầu, hắn động tác kế tiếp rất rõ ràng nói cho ta biết, hắn là động dục thật!

Từ chối một hồi lâu đều không có hiệu quả, ta đơn giản nhận mệnh, quên đi, trốn mấy tiết học cũng sẽ không có cái gì phiền toái.

Thói quen thân thể bị đụng chạm tự phát đón hòa động tác của hắn, từ từ triển miên đi vào cực lạc...

Liệp tình mỹ thiếu niên

20. Chương 20

Sau một phen mây mưa, Linh ôm ta nằm ở trên giường, mà ta còn lại là thích ý ghé vào trong lòng ngực hắn, trong tay quần quít lấy mái tóc dài của hắn nghịch loạn.

“Người hôm nay như thế nào lại vội vàng vàng làm như vậy a!?”

Ta khó hiểu hỏi, bình thường Linh luôn luôn ôn nhu sẵn sàng, kịch liệt như vậy vẫn là lần đầu tiên a.

“Ha ha...” Linh như là nghĩ đến việc gì đó buồn cười, lộ ra một nụ cười thể hiện tâm tình hắn tốt lắm, “Hiện tại hai người kia hắn là cũng là khí thế ngất trời đi...”

Giọng nói vì kích tình qua đi đặc biệt khàn khàn ở bên tai vang lên, khiến cho ta nhin không được run rẩy, thanh âm hảo khêu gợi!

“Bọn họ?” Ta miễn cưỡng lập lại một lần, đột nhiên mới kịp phản ứng, “Người đem bọn họ làm gì vậy!?”

Lo lắng cố nhiên là có, nhưng ta nhưng không có chú ý tới mình trong giọng nói còn mang theo chờ mong cùng hưng phấn, tựa như tiểu ác ma lấy trên cột người khác làm vui đang vui sướng nghiệm thu thành quả.

“Biết ta vì cái gì lại kịch liệt như vậy không?” Linh lại hung hăng hôn ta vài cái mới cho đáp án, “Bởi vì chén trà ta uống bị hạ dược!”

Sau đó hắn đem sự tình vừa rồi phát sinh hết thảy nói cho ta, ta vừa nghe vừa nói ra nghi vấn của mình.

“Nếu trà là hắn đưa cho người, Linh người như thế nào hạ dược a?”

Điểm ấy là điểm ta nghi hoặc, tổng không có khả năng trà kia vốn có vấn đề đi.

“Này a...” Linh ý xấu địa muốn ăn đậu hủ của ta, biết ta tức giận trừng hắn, mới thôi không có ý xấu nữa.

Hắn liếm liếm môi của mình, hành vi hấp dẫn cực kỳ.

“Người, người sẽ không...”

Linh quang chợt lóe, ta kinh ngạc nhìn chằm chằm bờ môi của hắn, trời ạ, như vậy cũng được à!?

“Chính là như ngươi nghĩ...” Linh cười xấu xa, “Tuy rằng ta cũng sẽ bị được ảnh hưởng, nhưng ta có Tình nhi người, dù sao thuốc này đối thân thể không có gì tác dụng phụ, làm một lần kích thích cũng không có gì, nhưng hai người kia rất có thể phiền toái a, bị khóa trái ở phòng hội học sinh, bên người không có người khác, sẽ phát sinh cái gì mà? Kia được tính cũng không phải là mãnh liệt bình thường nga...”

Không biết mình bị ám toán Tịch Tử Nho cùng Mục Phong sau khi Linh rời đi, một oa ở trên ghế sa lon, người còn lại là mở máy tính sửa sang lại mấy chuyện vặt vãnh trong hội.

Trong phòng im lặng chỉ có tiếng ngón tay gõ lên bàn phím phát ra tiếng “tạch tạch”.

Nhưng thời gian trôi qua, hai người dần dần cảm thấy không thích hợp.

Dường như càng ngày càng nóng ...

Tịch Tử Nho cởi vạt áo nghĩ muốn hít thở không khí, mà Mục Phong thì cầm lấy điều khiển từ xa mở điều hòa nghĩ muốn hạ nhiệt độ, làm tầm mắt của hắn rơi xuống xương quai xanh như ẩn như hiện sau áo của Tịch Tử Nho, thế nhưng không tự giác nuốt nước miếng.

Diện mạo tuấn dật, đôi mắt hẹp dài, làn da trắng nõn, nhìn qua tựa như bạch diện thư sinh (thư sinh yếu đuối), phi thường ôn hòa lúc này đây, bởi vì nhiệt mà hai má nhiễm đỏ như trái mận đào tươi ngon mơn mớn, thiết khiến người ta muốn phạm tội.

Khi nào thì hắn trở nên mị hoặc như vậy à!?

Tịch Mục hai nhà là thế giao, mà hai người bọn họ lại từ nhỏ cùng nhau lớn lên là bạn tốt, bình thường đều là cấu kết với nhau làm việc xấu, hắn chưa bao giờ phát hiện bạn tốt của mình cứ nhiên có thể quyến rũ như vậy, làm cho hắn rục rịch.

Hắn nghĩ như vậy, Tịch Tử Nho đã khiến hắn rung động.

Mục Phong mắt mang ý xuân mím cười nhìn hắn, trong mắt mang theo hơi nước, làn môi non mọng hồng hồng, tuy rằng cùng với người hắn từng ôm qua trước đây hoàn toàn bất đồng, nhưng làm cho hắn có cảm giác muốn âu yếm.

“Ngươi...”

Mới vừa mở miệng, liền nghe được đối phương cũng cùng nói ra, hai người đại ra một lát, muốn nói lại thôi.

Cuối cùng, Tịch Tử Nho ý bảo, Mục Phong mở miệng trước.

“Người hôm nay uống lộn thuốc? Như thế nào lại đẹp ra như vậy a?”

Hắn nói như vậy hoàn toàn không mang theo ý tứ châm chọc, chỉ nói là gặp chuyện nói thực, nhưng Tịch Tử Nho nghe vào trong tai, cực kì không thoải mái.

“Ta còn chưa nói người sao! hormone nam tính quá thừa a! Phải phát xuân đi ra ngoài, đừng ở chỗ này bản không khí của ta!”

Phát ngôn xong, không khí lúc này đây hết sức căng thẳng.

Khó chịu đã chết! Nóng quá!

Tịch Tử Nho trong lòng nôn nóng không thôi, mà trước mắt Mục Phong lại dùng ánh mắt lửa nóng vô cùng nhìn chăm chăm toàn thân của hắn, làm cho Tử Nho có loại cảm giác đang trần trụi bại lộ ở trước mặt hắn.

Vì muốn đánh vỡ không khí trầm lặng, hắn cố ý khiêu khích, hai người cũng không phải người tốt tính, lập tức đấu võ.

Đang lúc Tịch Tử Nho không cẩn thận đụng phải bàn trà, dưới tình thế cấp bách hắn kéo Mục Phong lại, nhưng vẫn là không có ổn định, mất đi cân bằng đích hắn té ngã ở trên ghế sa lon, trên người còn có Mục Phong đè nặng.

Nóng!

Hai người trong lòng cùng kêu lên, giờ phút này, toàn thân nóng lên, hai kẻ tình trường dày dặn lập tức liền hiểu được chuyện gì xảy ra!

Hắn cư nhiên hạ được!

Tuy rằng không biết hắn là khi nào hạ được, nhưng thuốc này thật sự mãnh liệt, cơ hồ có thể ăn mòn ý chí!

Nếu đây là trả thù của hắn, như vậy, bọn họ hiện tại khẳng định không – ly khai phòng hội học sinh được, trong phòng điện thoại khẳng định cũng bị cắt hết dây, duy nhất lưu lại cho bọn hắn, chỉ có lẫn nhau!

Tiếp xúc da thịt thân cận làm cho dã thú trong lòng Mục Phong đã hoàn toàn không khống chế được, hắn chưa bao giờ là một kẻ cấm dục, coi trọng cái gì liền nhất định sẽ làm tới nơi tới chốn, tuy rằng lần này ngoài ý muốn, nhưng hắn tuyệt đối sẽ không ủy khuất chính mình.

Hơn nữa, nếu hấn không động thủ trước, như vậy, bị đặt ở dưới có thể chính là hấn!

Bởi vì hấn biết rõ đối phương, cùng hấn, Tịch Tử Nho không phải loại người tình nguyện thần phục dưới thân kẻ khác!

Song phương trong mắt đều dấy lên ý chí chiến đấu, được đã bị hạ, có tức giận cũng thay đổi không được sự thật, hiện tại nên quan tâm, chính là như thế nào mới có thể bảo trụ chính mình mà áp đảo đối phương!

Liệp tình mỹ thiếu niên

Edit: Bapngot

21. Chương 21

“Ta nói A Tử a, người da thịt non mềm như vậy đúng là trời sinh làm cho người ta yêu thương, không bằng...”

Mục Phong trước chiếm tiên cơ, đã mở miệng, ý tứ trong lời nói không cần nói cũng biết, hấn hy vọng Tịch Tử Nho có thể tự động thoái nhượng, nhưng Tịch Tử Nho như thế nào mà có thể vì kẻ khác dục hồng mà mắc mưu, hấn lập tức phản kích.

“Muốn nói làm cho người ta yêu thương, ta xem Phong người tựa hồ càng thích hợp a, nhìn người một đôi cặp mắt anh đào, bên trong lại là sóng nước lưu chuyển chính là làm cho cả mỹ nhân cũng phải than thở không thôi nga ...”

Hai người khanh khanh ta ta người một câu ta một câu càng đấu càng kịch liệt, nhưng trên trán lại không ngừng toát mồ hôi hột nói rõ tình hình hiện tại của hai người, như tên đã lên dây cung, bị xuân được tác động e rằng ngay cả điều khiển thân thể cũng khó khăn, nhưng vẫn phải cứng rắn chống đỡ. [vì sự nghiệp tổng công, hai anh nhất quyết cho dù hưng phấn bùng bùng cũng phải tìm cách hạ bệ thằng kia]

Ai chống cự không nổi trước, ai sẽ trở thành kẻ bị áp! (kính hơn cả nội chiến bắc mỹ a:”>>)

Điểm ấy thật sâu kích thích hai người, ở thời điểm bị lửa nóng giày vò vẫn cố rút ấy một tia lý trí, nhưng đáng tiếc hai người đều là kẻ phóng đảng có tiếng có miếng cả, đối với nhần nại, thật sự là không nhiều nghị lực lắm, không bao lâu liền đầu hàng.

“Mẹ nó!” Mục Phong tiến tới áp lên Tịch Tử Nho, “Tiếp tục chờ nữa thì ta không chết cũng muốn mất hơn nửa cái mạng! Đơn giản bằng bản lĩnh, ai có năng lực sẽ được thượng!” (sao nghe giống phỏng vấn xin việc ghê)

Lời vừa nói ra, hai người ngay lập tức lâm vào tình thế giằng co, ở trên mặt đất lẩn lộn lộn, dáng người không ngừng biến hóa, mưu cầu tranh cho được vị trí nằm trên!

Rốt cục, khỏe hơn một chút Mục Phong chiếm được thế thượng phong.

Hắn một tay chế trụ cổ tay Tịch Tử Nho, giơ lên cao quá đầu..., gắt gao ấn trên mặt đất, hai chân ngăn chặn đầu gối cùng mắt cá chân Tử Nho, thân mình đè gần sát mặt đất, bụng đè ở ngang eo Tịch Tử Nho, cứ như vậy, Tịch Tử Nho lại có muốn cũng giãy giụa không được!

Vừa thấy tình thế đã định, Mục Phong dục vọng nhẩn nại đã lâu liền bộc phát, hắn kéo cravat ra khỏi cổ, đem tay Tịch Tử Nho cột vào chân sô pha, tay dùng sức một phát, liền thấy đồng phục mùa hè mỏng manh đã bị quăng vào một xó!

“Hỗn đản! Bỏ cái tay heo của người ra!”

Tịch Tử Nho rống lớn, mặt của hắn giờ là dáng vẻ hỗn hển, đem hết toàn lực giãy giụa, cũng thoát không nổi giam cầm!

Mãnh liệt phần nộ cùng dục hỏa đang kêu gào làm cho mặt của hắn đỏ bừng, thân thể cũng nhiễm một màu ửng đỏ mê người, ở trong mắt Mục Phong, không khác gì mỡ để miệng mèo, hắn đem dục vọng bùng bùng phần chấn của mình kề sát chỗ tư mật của Tịch Tử Nho.

Tuy rằng cách một lớp quần, nhưng lại nóng rực như bàn ủi làm cho Tịch Tử Nho kịch liệt giãy giụa!

“Người...”

Lời thô tục còn không có nói ra liền bị nụ hôn của Mục Phong chặn lại ở cổ họng, Mục Phong đầu lưỡi nhanh nhẹn mở ra khớp hàm bị hắn đóng chặt, tiến quân thần tốc, đảo qua khoang miệng ẩm áp, sau đó chặt chẽ bò lên đầu lưỡi run rẩy đang muốn trốn tránh, tùy ý nhấm nháp mật ngọt trong miệng.

“Người... Người...”

Giằng co vài phút với nụ hôn kịch liệt làm cho Tịch Tử Nho thiếu dưỡng khí nghiêm trọng, đại não mơ mơ trâm trâm, thân thể lại thành thực nổi lên phản ứng rõ ràng.

Ở phương diện này hắn luôn nắm giữ quyền chủ động cho nên sao có thể bị hôn đến thở không nổi như thế chứ!

Luôn luôn chỉ có hắn để cho người khác ghé vào trong ngực thở lấy hơi, hiện giờ thời thế thay đổi, mặc dù buồn bực, lại ngoài ý muốn cảm nhận được khoái cảm từ tủy sống truyền tới toàn thân, mà phân thân của hắn, giờ cũng đã hùng dũng ngẩng cao đầu, cho dù mặc quần, cũng không thể nào nhìn không ra.....

Thời gian dần dần qua, trong phòng độ ẩm tựa hồ càng ngày càng cao, hai người dây dưa cùng một chỗ bị được tính thúc giục khiến mặt đỏ tới mang tai.

Bị đặt ở phía dưới Tịch Tử Nho tuy rằng không vui, nhưng tình thế bức bách, hắn không thể không tạm thời đình chỉ giấy giũa, cũng khiến cho tính toán hành sự của Mục Phong đơn giản đi không ít.

Bởi vì thường xuyên dẫn người vào nơi này mây mưa một phen, trong ngăn kéo luôn có gel bôi trơn. Lúc Mục Phong lấy từ trong đó ra một tuýp gel, Tịch Tử Nho không khỏi cảm thán ông trời trêu người, không lâu trước hắn còn ở trên người những người khác dùng gel bôi trơn, hôm nay, không ngờ lại đến phiên hắn, này đúng là oan gia oan báo a.

Không cam lòng thả lỏng thân thể, sự tình đã tới tình trạng này, nếu hắn còn không chịu hợp tác, như vậy tất nhiên sẽ bị thương, vì kế hoạch sau này, hắn phải đem thương tích giảm xuống hàng thấp nhất.

Con người hẹp dài mị thành một đường nhỏ hẹp, trong mắt nhìn chính là Mục Phong thủ đang “Bận rộn”, tay hắn, đã muốn thực không khách khí đụng đến nơi mà từ trước đến nay chưa có ai từng khai phá qua của hắn.

Không thể tưởng được, hắn cũng sẽ có ngày bị người áp đảo dưới thân, càng không thể tưởng được, người đàn ông đầu tiên của hắn dĩ nhiên lại là kẻ hàng ngày luôn trêu hoa ghẹo nguyệt cùng hắn Mục Phong, bất quá, hắn cũng sẽ không phải là kẻ có thù không phản kích, một khi Mục Phong lơ lửng, đó sẽ là cơ hội của hắn.

Một người một lần, thực công bình đi?

Mà vội vàng như lửa đốt Mục Phong nhìn thấy thành công trước mắt thì đặc ý không thôi, không hề cảm thấy nguy cơ tiềm ẩn từ kẻ đang ở dưới thân kia.

Hai người đều là tay già đời, rất nhanh liền tiến tới bước quan trọng nhất.

Ngón tay dính gel bôi trơn, ở trong nội vách tường của Tịch Tử Nho nhanh chóng chuyển động, Mục Phong chỉ cảm thấy bên trong nóng rực đang gắt gao bao lấy ngón tay của hắn, chưa bao giờ cảm nhận qua tư vị kì diệu như thế.

Hắn khẩn cấp nghĩ muốn đi vào trong cơ thể Tịch Tử Nho tận tình rong ruổi, lập tức cảm giác, hắn giờ giống như một tiểu tử nam lần đầu tiên vào đời, nóng lòng phát tiết dục vọng của mình.

“Người thả lỏng, ta muốn đi vào.”

Báo một tiếng, Mục Phong chịu không nổi liền lập tức tiến công.

Hảo Chặt!

Mặc dù đã bơi trơn, Tịch Tử Nho cũng tận lực thả lỏng, nhưng dù sao cũng là lần đầu tiên, một kẻ làm tổng công giờ đột nhiên bị người khác đặt ở dưới thân, loại cảm giác này thật đúng là không phải khó chịu bình thường, thả lỏng không được cũng là tự nhiên.

Chỉ đáng thương Mục Phong, muốn xâm nhập lại bị nội vách tường gắt gao ép chặt, vào không được ra không được phải đứng một chỗ gian nan không thôi.

“Thả lỏng, thả lỏng!”

Hắn nhanh cau mày, không ngừng trấn an Tịch Tử Nho.

Chết tiệt!

Nếu có thể thả lỏng không bằng người tới thử xem!

Tịch Tử Nho oán hận dùng ánh mắt trả lời, hắn cũng muốn thả lỏng, tiếp tục như vậy hai người cũng không sống khá giả, nhưng, nhưng thân bất do kỷ a! Thân thể hắn cứng ngắc như tượng khối ngàn năm bằng đá, như thế nào cũng thả lỏng không được.

Thân trong tình trạng nước sôi lửa bỏng Mục Phong không thể không bỏ qua dục vọng của mình đang kêu gào đòi giải phóng đích, muốn khơi mào *** nơi Tịch Tử Nho sau đó khiến cho hắn thả lỏng.

Với sự cố gắng của hắn cùng được tính phát huy, Tịch Tử Nho cuối cùng cũng không ép chặt, hạ thân chỗ mật cũng nở rộ mở ra, Mục Phong nhân cơ hội liền xâm nhập đến chỗ sâu nhất.

Kịch liệt co thắt, Mục Phong cảm thấy được chính mình như là thiếu niên mới quen tư vị ***, muốn ngừng mà không được.

Trước kia ôm qua mỹ thiếu niên, không có ai có thể so sánh được với Tịch Tử Nho làm cho hắn hưng phấn như bây giờ.

Loại cảm thụ tuyệt diệu như đang ở trên thiên đường này làm cho hắn luyện tiếu buông ra.

Nhìn người đang ở dưới thân mặt đỏ tai hồng Tịch Tử Nho, Mục Phong quyết định, về sau phải quán quít không buông hắn!

Mà Tịch Tử Nho đang rên rỉ, nhìn Mục Phong ở trên người đang cảm thấy mỹ mãn mà cười, ngẫm nghĩ rằng nghiêng lợi, lập tức sẽ đến lượt người!

Liệp tình mỹ thiếu niên

Edit: Bapngot

22. Chương 22

Mục Phong một trận tùy ý rong ruổi xong, rốt cục cũng được giải phóng, gãi nhẹ, không để ý Tịch Tử Nho phản đối, cố ý đem dịch thể lưu lại trong cơ thể hắn.

Tịch Tử Nho tức đến điên lên, cư nhiên bắn ở bên trong hắn, sau rửa sạch thực phiền toái!

Để rồi xem ta cũng sẽ làm thế.

Tịch Tử Nho lo lắng phản công đại kế, cẩn thận cú mục Mục Phong, không buông tha nhất cử nhất động của hắn, cùng đợi thời cơ.

Thừa dịp Mục Phong thả lỏng rời khỏi cơ thể hắn, một cú chém hung hăng phang xuống gáy Mục Phong.

“Người...”

Gáy truyền đến đau đớn kịch liệt, Mục Phong trừng lớn mắt căm tức nhìn Tịch Tử Nho, lập tức lâm vào hắc ám.

“khử khử.”

Tuyệt đối là tiếng cười của dã lang, Tịch Tử Nho xoay người làm chủ ở trên người Mục Phong.

“Đau...”

Động tác quá lớn liền ảnh hưởng đến hậu đình, ả ả đau, mà thất lưng cũng là toan đau không ngớt, Tịch Tử Nho nhẹ nhàng mát xa, lại càng kiên định muốn thượng Mục Phong để hoàn thành trả thù đại kế

Thiện ác chung quy sẽ có báo đền, hiện tại liền đến phiên ngươi ném thử chút tư vị bị áp.

“Chớ có trách ta, là ngươi bất nhân trước nên ta mới bất nghĩa a.”

Tịch Tử Nho vừa lòng vuốt ve bộ ngực săn chắc cùng cái bụng chắc nịch thon gọn dưới thân, hai người bình thường đều chú ý rèn luyện, dáng người vô cùng hoàn mỹ, mà Mục Phong ngực bởi vì phủ một lớp mỡ hôi mỏng manh phản xạ sáng bóng, làm cho Tịch Tử Nho nhìn không được dựa vào khe hông, bên miệng liền một vị hơi chua sấp.

Vừa rồi một phen mây mưa làm hấn mất không ít khí lực, làm công thì thân thể phải cường tráng. Để cho khi Mục Phong tỉnh, hấn không cần dùng quá nhiều sức lực cũng có thể làm một phen mây mưa vũ bão, thì phải làm cái gì bây giờ a?

Mắt đảo quanh, đột nhiên một mặt ngân quang lóe lên.

Có!

Hấn từ trên người Mục Phong bò xuống, đi đến bên cạnh sô pha, dùng sức, lôi nó dựa vào bên tường, sau đó ôm lấy Mục Phong đưa hấn đặt trên ghế sa lon, sô pha mềm mại lập tức lồm xuống một vòng.

Mục Phong Hôn mê mặc kệ bị an bài, tay hấn bị dây thừng trói lại, buộc vào khối cầu ngân quang trên thành sô pha.

Khối cầu ngân quang kia là do một vị danh sư thiết kế, bị Mục Phong nhìn trúng đặt riêng từ nước ngoài nhập khẩu về, nguyên lai là dùng để mặc quần áo, chế tác hoàn mỹ, hơn nữa tuyệt đối chắc chắn, lúc trước Mục Phong phi thường thích nó.

Bất quá, nếu hấn tỉnh lại nhìn thấy cảnh này, khẳng định là khóc không ra nước mắt đi.

Ha hả, chính thứ mình tỉ mỉ chọn lựa thành đạo cụ hại thân, trong lòng chắc chắn là tức muốn chết đi.

Hết thấy sắp xếp xong, Tịch Tử Nho đắc ý thưởng thức thành quả lao động của mình.

Độ cao vừa đủ làm cho Mục Phong nửa thẳng thân mình, cái mông trùng hợp ở trong không khí, Tịch Tử Nho ngồi lên sô pha, làm cho Mục Phong ngồi ở trên bụng của hấn, độ cao vừa đủ, bởi vì sô pha vốn có lò so, nhẹ nhàng dùng sức là có thể pháp phòng dao động, làm hấn đỡ tổn không ít khí lực.

Mà đệm dựa bên cạnh sô pha cũng phát huy tác dụng, có thể cho hấn thích ý dựa ở trên, tận tình mà khai phá mỹ thực trước mặt.

Tịch Tử Nho điều chỉnh tư thế của Mục Phong, khiến cho thân thể của Mục Phong hơi hơi nghiêng về phía trước, tiểu quả trước ngực vừa vặn đối diện với cái miệng của hấn, tùy ý cho hấn liếm hôn, tay ôn nhu nâng cánh mông Mục Phong lên, cẩn thận khai thác tiểu hoa cúc.

Giờ phút này Tịch Tử Nho, vô cùng chờ mong thời khắc Mục Phong tỉnh lại.

Trên tay động tác càng phát ra ôn nhu, khi hắn cảm thấy được nơi đó đã muốn cũng đủ mềm mại co giãn, thì vừa vặn người ở trên hơi rung động mý mắt, tựa hồ sắp tỉnh lại...

Liệp tình mỹ thiếu niên

Edit: Bapngot

23. Chương 23

Ác mộng, hắn nhất định là đang nằm mơ!

Từ hôn mê tỉnh lại Mục Phong tiến hành ám thị tự lừa mình dối người, đánh chết cũng không muốn đối mặt với sự thật tàn khốc này.

Hắn, hắn cư nhiên giống như một tiểu thụ bị người ta ôm vào trong ngực, tay còn bị buộc lên, như vậy ngay cả giây giụa cũng không được, đáng chết! Quá coi thường Tịch Tử Nho!

Hắn hiện tại hận a, hận đến trừng đỏ cả mắt.

Lúc trước tranh đấu hắn phải mất rất nhiều tâm tư mới có thể chiếm được thế ‘thượng’ phong, hạnh phúc như ở trên thiên đường còn chưa quá một giờ đã bị nhốt đánh xuống địa ngục!

Trời ạ!

“Tay của người!”

Không biết là bởi vì tức giận hay là cảm thấy thẹn, Mục Phong mặt trướng đỏ bừng, hắn phẫn hận mở miệng, tầm mắt vô cùng lo lắng nhìn mặt Tịch Tử Nho.

Khuôn mặt thực tuấn đạt, điểm ấy hắn vốn biết từ lâu, hai người từ nhỏ liền bị người ta dùng ánh mắt mê đắm nhìn chăm chăm, không cần nhiều lời cũng có thể biết diện mạo có bao nhiêu hảo.

Nhưng giờ phút này, hắn lại muốn đem cái mặt tuấn đạt kia phá hư, tốt nhất đem Tịch Tử Nho đánh thành một cái đại đầu heo!

Hắn tinh tường nhìn thấy trong cặp mắt hẹp dài ma mị kia là đắc ý cùng bốn cột, lóe ra quang mang, như là đang khoe khoang làm cho tâm tình của hắn thoải nẫu ruột.

Đi đêm lắm có ngày gặp ma, hẳn bình thường hưởng thụ không ít mỹ thiếu niên, hôm nay liền gặp quỷ, lại bị con quỷ sắc dục tinh trùng hướng kia thưởng!

Tuy rằng nhìn không thấy phía sau, nhưng ngón tay ở trên thân thể của hắn mấp máy, chính là thực không an phận!

“Chọc cái gì mà chọc! A!”

Nội vách tường nhỏ hẹp đích bị móng tay nhẹ nhàng ấn, tuy rằng rất nhẹ, nhưng ở chỗ mẫn cảm như vậy, tất cả đau đớn sung sướng đều bị phóng đại gấp mấy trăm lần, làm cho hắn hét to lên một tiếng.

“Vừa rồi người chẳng phải cũng làm như vậy sao?”

Tịch Tử Nho bên khai thác dừng đạo, bên trả lời hắn.

Hắn giờ phút này đang chuyên chú vào hai đóa tiểu hồng hoa đáng yêu trước ngực Mục Phong.

Bởi vì Mục Phong chú trọng rèn luyện, ngực bụng bộ vị có chút cơ, nhưng không phải cái loại cơ bắp khoa trương, mà là mỏng manh một tầng, sờ lên rất co dãn, làn da cũng là một màu nâu khỏe mạnh.

Nhẹ nhàng vuốt tiểu hồng hoa kia, vừa lòng nhìn nó lập tức dựng đứng lên.

Cũng không phải là màu đỏ tiên diễm, hơn nữa mang chút hồng ám (hồng có hơi nâu), rất xứng với màu da của hắn, thật sự làm cho người ta thêm nhỏ dãi.

Tịch Tử Nho thực tự dựa vào ngẩng lên mút cắn, tuy rằng nhị hoa kia rất nhỏ, nhưng độ mẫn cảm cũng là hạng nhất đi.

“Ngoan, thả lỏng chút a.”

Tịch Tử Nho phi thường đắc ý cầm lấy dung dịch bơi trôi, vừa rồi Mục Phong chính là dùng thứ này chiêu đãi hắn, hẳn như thế nào có thể không đáp lễ a?

Tịch Tử Nho cầm lọ dung dịch thon dài, chậm rãi tới gần phía sau Mục Phong, nhìn thấy Mục Phong vẻ mặt kinh ngạc đích, tâm tình vô cùng sáng khoái...

“Thực kịch liệt a...”

Linh nằm ở trên giường, trong tay ôm người nào đó đã hóa đá, bên gặm táo bên nhìn màn hình tivi thật

lớn trước giường, trên đó đang phát một màn đông cung hí họa, mà lại còn là phát sóng trực tiếp.

“Không uống công ta khoét lỗ để đặt camera mini ở góc phòng a, quả nhiên có thứ tốt để xem mà, cổ lên a...”

Cao hứng nhìn diễn, ác ma bản tính của Linh biểu lộ không sót chút nào...

Liệp tình mỹ thiếu niên

Edit: Bapngot

24. Chương 24

Gel bôi trơn lạnh như băng cùng vỏ xác bị nhét vào nơi đó của Mục Phong, chỉ thấy Mục Phong thần sắc vận vẹo, tay mạnh nắm lại, có chút trắng bệch.

Cắm giác bị dị vật ra vào thân thể thật sự khổ sở đi.

Lúc này hắn mới cảm nhận được cảm thụ của mấy tiểu thụ khả ái bị hắn “Chà đạp” qua.

Hắn là kẻ theo chủ nghĩa ích kỷ thích hưởng lạc, đối với bạn giường tuy rằng ôn nhu nhưng không có nghĩa là hắn chưa từng chơi đùa qua.

Lưu luyện bụi cỏ (ý nghĩa giống như phong lưu khoái hoạt) nhiều năm như vậy, SM linh tinh đích cũng chơi đùa qua không ít, hắn còn nhớ rõ, trước kia có một lần đem mấy đóa hoa hồng nhét vào hậu huyệt của bạn tình, khi đó thiếu niên đường như rất khó chịu đi.

Ai, đúng là quả báo mà.

Hôm nay chính là lúc hắn phải chuộc tội.

Xác định hơn phân nửa lọ gel đã muốn nhét vào trong cơ thể Mục Phong, Tịch Tử Nho lộ ra một nụ cười tà nịch cùng với vẻ bề ngoài văn nhả của hắn hoàn toàn không thích hợp, tay hơi hơi tăng lực, lập tức, Mục Phong a một tiếng kêu lên.

Gel bôi trơn vì hắn thi lực mà đi ra, dính vào nội vách tường lửa nóng của Mục Phong, nóng lạnh thật lớn khác biệt làm cho Mục Phong thật sâu hít vào một ngụm lạnh khí, sau một lúc lâu vẫn là nói không ra lời.

“Phong Phong bảo bối, người thật sự là quá tuyệt vời.”

Tuy rằng còn không có tiến vào Mục Phong trong cơ thể, Tịch Tử Nho cũng đã hưng phấn không thôi, hẳn giờ phút này không chỉ có thân thể khoái hoạt, tâm lý cũng tuyệt đối thỏa mãn.

“Nếu người theo trên người ta cú ngay ra ta sẽ rất tốt!”

Mục Phong tức giận mắng hắn, làm một kẻ sắp bị thất thân, tâm tình bị thương a.

Tịch Tử Nho cười hắc hắc, một tiếng huýt gió làm tinh thần hăng hái liền thẳng hướng mà vào.

Mục Phong buồn hừ một tiếng, cũng may phía trước tiền diễn làm đầy đủ, cũng không bị thương tích gì, thuận lợi đi vào.

Hiện tại hắn khóa ngồi ở trên người Tịch Tử Nho, kia tư thế, thật giống như hắn chủ động cầu hoan bình thường.

“Hảo chặt hảo ấm a...”

Tịch Tử Nho vừa lòng dào dạt, trách không được vừa rồi Mục Phong như vậy kích động, hắn hiện tại đích tâm tình cũng như ý, loại này cảm giác thật sự làm cho hắn quyến luyến không thôi.

Hai người nhìn lẫn nhau, đầu tiên là không cam lòng, chậm rãi chuyển biến thành bất đắc dĩ, cuối cùng vẫn là đành phải chấp nhận số phận, ngày kế tiếp, không nói gì nhưng ánh mắt trao đổi cũng ngầm phân định thực tế đi.

Nhưng nếu có một vấn đề nhất định gây tranh cãi lớn, thì phải là vấn đề ai ở trên ai ở a, này đều liên quan đến tuổi thọ “tính” phúc của bọn hắn a

Không thích hợp!

Tuyệt đối không thích hợp!

Mục Phong cùng Tịch Tử Nho đi ở vườn trường, chung quanh là vô số tầm mắt vây hãm.

Loại sự tình không có lúc nào là không bị người khác nhìn chăm chú hai người đã sớm thành thói quen, nhưng hiện tại, bọn họ có thể xác định, ánh mắt dừng ở trên người bọn họ tuyệt đối có vấn đề!

Tổng cảm thấy được bọn họ trong tầm mắt chứa đựng hàm xúc ý tứ khác, hơn nữa, mấy ngày nay đã xảy

ra rất nhiều chuyện ngoài ý muốn.

Liên tở như hiện tại

“Buổi tối một người có thể hay không tịch mịch?”

Hoa hoa công tử Mộc Phong đối với một cái đáng yêu thiếu niên phóng điện, thiếu niên liền đỏ mặt, nhưng thái độ khác thường là kiên định cự tuyệt, lập tức chạy đi.

Còn chưa kịp phản ứng Mộc Phong sững sờ ở tại chỗ, không tin lại có người hội cự tuyệt lời mời của hắn!

Đây là lần thứ mấy rồi a?

Mộc Phong mau bị giận điên lên, một hai lần hắn còn có thể cho rằng là mấy tiểu khả ái về tính dục không có hứng thú, nhưng N lần xuống dưới, nơi chốn vấp phải trắc trở, đây cũng không phải là cái vấn đề nhỏ!

Hay là hắn mị lực giảm xuống?

Tự kỷ nhìn chính mình trong gương, rất nhanh phủ quyết giả thuyết này.

Ngũ quan anh tuấn, khoe miệng tươi cười tà mị mê người, như trước mị lực mười phần a, nhưng vì cái gì mấy tiểu khả ái kia đều không nhìn hắn a?

Điều này làm cho Mộc Phong từ trước đến nay vốn hưởng hoa thưởng liễu vô số buồn bực không thôi.

Nhưng hắn thật cao hứng phát hiện, lọt vào cảnh ngộ tương tự không chỉ là hắn, đồng dạng Tịch Tử Nho cũng bị mấy tiểu khả ái cho đứng cửa.

Đây là chuyện gì!?

Hai kẻ nghiêm trọng muốn tìm bất mãn tề tụ tại phòng hội học sinh, tình trờng tác quái, nhiều ngày không có phát tiết hai người suýt nữa muốn đem đối phương đẩy xuống sàn mà hưng trí, nhưng vẫn là thực ương ngạnh khác chế, trước đem vấn đề giải quyết nói sau.

Trải qua một thời gian ngắn điều tra cẩn thận, hai người rốt cục có đáp án.....

“.....”

“.....”

Liệp tình mỹ thiếu niên

Edit: Bapngot

25. Chương 25

Hóa đá ngồi ở trên ghế sa lon, hai người bị đả kích vô cùng lớn.

Âm ly truyền ra tiếng thở dốc đầy ám muội, trên màn ảnh đang có một hồi trình diễn sống sắc sinh hương đông cung tuyệt diệu.

Vô luận là động tác, thanh âm vẫn là thể trạng, hai kẻ kia quả thực có thể coi là đang diễn một màn ngao thị quần hùng vô cùng kịch liệt đi.

Nhưng, nhưng làm cho Mục Phong cùng Tịch Tử Nho khiếp sợ chính là, kia ở trên màn ảnh diễn trò chính là hai người bọn họ!

Trời ạ, lần trước ở hội học sinh trình diễn một màn tình cảm mãnh liệt thiêu đốt bị tiểu nhân âm hiểm ghi lại hơn nữa còn in ra lưu truyền “nội bộ” trong trường học!

Tuy rằng trải qua cắt nối biên tập không có lộ ra mặt, nhưng chỉ cần là kẻ nếu đã cùng bọn họ mây mưa vài bữa liếc mắt một cái là có thể nhận ra hai anh nhan loa thể kia chính là bọn hắn!

Thật đáng sợ trả thù!

Hoàn toàn bị đả kích hai người, kế hoạch ban đầu tính toán muốn đáp lễ lập tức tan thành mây khói, trời ạ, thủ đoạn âm hiểm ác độc như vậy, hai người bọn họ theo không kịp!

Vạn nhất lại chọc giận ác ma giả danh thiên sứ kia, có thể hay không có một cái ác mộng càng đáng sợ hơn đang chờ đợi bọn họ?

Thức thời, vẫn là ngoan ngoãn chịu đi, cục tức này, cũng tựa như chỉ có thể chính mình nuốt xuống!

Vườn trường trong một tiểu đình nghỉ ngơi.

Mỹ nhân tóc vàng đắc ý vắt vẻo ngồi ở trên lan can, khuôn mặt vì ngược sáng mà không thấy rõ biểu tình, nhưng theo trên người hắn phát ra tà ác hơi thở mà xem, tuyệt đối là lại làm một kiện “Tạo phúc thể nhân” thật là tốt sự!

Đã muốn vài Thiên không thấy mấy kẻ... chướng ngại vật kia, dọn sạch tình địch xong Linh hưởng thụ thích ý cuộc sống, mỗi ngày dào dạt đắc ý.

Ta còn lại là bị hắn mang theo cùng nhau làm chuyện xấu, đối với hai người kia luôn luôn có phần áy náy.

Nếu không là bởi vì ta bọn họ cũng sẽ không rơi xuống cái thảm trạng này, nhưng ta cũng có trả giá a!

Của ta lần đầu tiên chính là chôn vùi ở trong tay hai người kia!

Nghĩ vậy liền buồn bực khó chịu, mặc dù chỉ là cuộc tình thoáng qua, nhưng đến cuối cùng hai người ta một cái cũng chưa tới tay, đây không phải là làm ăn thua lỗ đi.

Ta ngồi ở trong lòng Linh, ngược đối với hắn oán giận, nhưng hắn lại – lộ ra một nụ cười phi thường quỷ dị.

“Yên tâm đi, của ngươi lần đầu tiên là ta.”

“Nga...” Ta vô ý thức địa gật gật đầu tỏ vẻ phụ họa, nhưng lập tức kịp phản ứng, “Ngươi, ngươi nói cái gì? Ta, ta, của ta...”

Này tin tức chấn động đột nhiên rơi xuống đầu làm cho ta nói đều bắt đầu lắp bắp, điều này sao có thể?

Thân là đương sự, vì cái gì ta một chút cũng chưa phát hiện a!?

Nhìn nhìn Linh, bắt đầu lo lắng có phải hay không hắn chịu cái gì kích thích quá lớn mà nói mê sảng.

“Tiểu Tình nhi đích lần đầu tiên, là ở...” Hắn gần sát bên tai ta, mật ngữ vài câu, ta lập tức xấu hổ đỏ mặt.

“Ngươi, ngươi.....”

Trời ạ, trên thế giới lại có ca ca như vậy sao!?

Nhưng lại ở đệ đệ còn là một cái đơn thuần tiểu bảo bối liền vườn ma thảo, một hắn thương tâm mấy ngày nay!

“Ha ha, thích thứ gì đó thì phải lập tức bắt lấy, tuyệt không thể để vuột mất cơ hội, này là châm ngôn sống của ta a.”

Mỉm cười tựa như thiên xứ cao thượng thương xót thế nhân, nhưng đôi cánh phía sau Linh tuyệt đối là thuần đen.

Không thể tưởng được tấm thân xử nữ của ta nhưng lại ở XX thời điểm kia liền mất đi, một ta còn vẫn cho mình là một cái ngây ngô tiểu xử nam.

“Hai người kia ta có thể xem như ngoài ý muốn, dù sao...” Trừng mắt nhìn ta một cái, Linh có chút phần hận, “Dù sao cũng là ta quản giáo không nghiêm, cho người cơ hội ngoại tình, nhưng về sau...”

“Ta đã biết rồi!”

Hôn lên môi hắn, ta một chút đều không muốn nghe đến trừng phạt có thể sẽ có, loại thời điểm này, liền nhu thuận một chút đi.....

Ai, ta cũng thật là một đứa con bất hiếu a, nhưng lại cùng ca ca của mình hỗn cùng một chỗ, cha mà biết, khẳng định sẽ tức giận đến hộc máu đi, Tiêu gia hương khói chẳng lẽ đoạn tuyệt ở trong tay chúng ta sao?

Mặc kệ nó, nhân sinh khổ đoản, chỉ cần khoái hoạt là tốt rồi, cùng Linh cùng một chỗ tuy rằng sẽ bị khi dễ thực phẩm, nhưng chìm đắm trong sự nuông chiều của Linh, khiến cho nể gắt cũng thành ra thật dịu a, cứ như vậy đi, mỗi ngày tiếp tục khoái hoạt là của ta âm mưu, hắc hắc, nhận thức là người của Linh, không có nghĩa là ta sẽ ngoan ngoãn làm tiểu hài tử tốt nga, ngẫu nhiên, cho hắn thêm điểm phiền toái cũng là không tồi đi...

—— toàn bộ văn hoàn ——

Liệp tình mỹ thiếu niên

26. Chương 26: Pn1: Tiểu Tình Nhi Đích Bi Thảm Huyết Lệ Sử

Trời đất bao la ta lớn nhất tiểu Tình nhi bi thảm thụ ngược chuyện cũ

Các vị độc giả hảo, ta là Tiêu Tình, mọi người có thể bảo ta tiểu Tình nhi nga, hôm nay, ta sở chỉ điểm mọi người công bố chính là hành vi phạm tội của đại ca của ta. (hết nhìn đông lại nhìn tây, về mặt đề phòng)

Đại ca của ta kêu Tiêu Thú, nghe rất giống “Tiểu thụ” đi, bất quá hắn chính là công nga, cho nên hắn cấm bất luận kẻ nào gọi hắn nguyên danh, bắt đặc dĩ, chúng ta chỉ có thể gọi hắn Linh.

Về phần này danh hiệu như thế nào mà có, theo bản thân của hắn tiết lộ, hắn lúc năm tuổi nhìn thấy một cái siêu cấp mỹ nam, nhưng khi đó hắn còn nhỏ, người kia bên người lại có một lãnh khốc ca ca làm bạn, cho nên hắn với không có tới, mỹ nam tên kêu là Linh, đó là hắn duy nhất thất bại một lần, cho nên hắn liền lấy tên này, coi như là làm kỷ niệm.

Ca năm nay 19 tuổi, chỉ so ta lớn hơn hai tuổi. Chỉ cần gặp qua hắn thì không một ai là không khen ngợi hắn là một mỹ nhân siêu cấp xinh đẹp nga. Hắn chiều cao so với ta cao hơn một cái đầu, phỏng chừng là trên dưới 1m75 đi, không tính là rất cao, nhưng cùng mặt của hắn tương xứng quả thực là hoàn mỹ, ngay cả ta đây thân là đệ đệ cũng nhìn không được chảy nước miếng.

Ca ca tóc rất dài, vượt qua thắt lưng, cơ hồ tới tận hông. Hắn siêu cấp trân trọng đầu tóc của mình, quả thực giữ như tính mạng a. Nhưng vì thế kẻ thống khổ lại là ta, vì để chăm sóc cho mái tóc của hắn, ta từng bị hắn đưa vào thẩm mỹ viện, trải qua huấn luyện ma quỷ suốt 3 tháng đích, gây sức ép đến rụng ta nửa cái mạng.

Vì thế có một ngày, ta không chịu nổi tò mò hỏi hắn lí do để tóc dài, kết quả lại làm cho ta học máu, hắn thế nhưng nói cho ta biết này chỉ là vì phụ trợ tuyệt thế mỹ mạo của hắn, khiến cho hắn nguyên bản khuôn mặt khéo léo càng thêm tinh xảo động lòng người!

Biết được lý do xong ta ở trên giường nằm suốt 3 ngày không đứng dậy nổi, cái mớ tóc dài tra tấn ta nhiều năm như vậy tồn tại dĩ nhiên là bởi vì một cái nguyên nhân lãng xẹt như vậy sao!?

Đương nhiên, kia cũng không phải không có hiệu quả, ở ta trải qua huấn luyện kỹ thuật spa ác ma xong, hắn nguyên bản máitóc vàng chói lọi lại càng mềm mại phiêu dật, so với người mẫu quảng cáo chỉ có hơn chứ không kém, cho nên thống khổ trước kia coi như là làm phúc cho ta cả đời hưởng lạc mà hy sinh đi

Đúng rồi, người nhất định rất ngạc nhiên vì cái gì ta là tóc đen, mà ca màu tóc lại là màu vàng đi. Nguyên nhân, phải ngược dòng đến thế hệ trước đó, gia gia của ta, cùng hắn bạn tốt thuở nhỏ đánh đố, lấy danh nghĩa tìm sự lãng mạn liền ra nước ngoài tìm bạn đời.

Vì thế, ông nội mới cưới bà nội về, bà nội là khi ấy là siêu mẫu người Pháp vô cùng nổi danh a! Máitóc vàng chói mắt của ca ca cùng đôi mắt màu phỉ thúy chính là kết quả của di truyền cách đời.

Ca ca là một siêu cấp mỹ nhân, ở ta lần đầu tiên gặp mặt, ta liền khắc sâu cảm nhận là, đó là ta ác mộng đời này vĩnh viễn đều không thể quên.

Trước năm ba tuổi, ta đều chưa từng thấy qua ca ca (có thể ta khi là trẻ sơ sinh có gặp qua đi), nhìn đến hắn trong nháy mắt đó, ta cho là mình thấy được thiên sứ.

Năm ấy ca ca 5 tuổi khiếp đảm tránh ở sau lưng mẹ, hai mắt thật to không ngừng nháy, khuôn mặt nhỏ nhắn phần điêu ngọc mài tràn ngập bất an, về sau ta mới hiểu được đó là biểu hiện đại ca hắn khi đang hưng phấn, nếu xuất hiện loại vẻ mặt này, nói lên có người muốn một nụ hôn thật lớn.

Nhưng khi đó ta là không biết a, nhìn đến ca ca như vậy xinh đẹp trên mặt lộ ra bộ dáng làm người ta triu mến đau lòng, ta liền làm ra một chuyện tối ngu xuẩn khiến ta hối hận cả đời ta thể nhưng đi lên cõ ôm lấy hân, hôn lên đôi môi đỏ mọng khéo léo mà ướt át của hân.

Vì thế, nụ hôn đầu tiên của ta cứ như vậy đưa cho ác ma đại ca, cũng là đóng dấu cho số phận bị thảm bị hân khi dễ cả đời.

Vốn là, ta đối với nam nhân là không có tính thú, nhưng trải qua ca hân bảy bảy bốn chín ngày dạy dỗ (hỏi ta bị dạy dỗ như thế nào, đó là ta ác mộng vĩnh viễn đều không muốn nhớ lại), ta rốt cục lĩnh ngộ sự vĩ đại của đồng tính luyện ái đích vĩ đại, liền gia nhập chủng tộc gay.

(hân, kỳ thật là ta sợ thủ đoạn của hân, nếu không thức thời giác ngộ, ai biết hân còn có thể ra cái ác chiêu gì chinh ta a!)

Về phần nguyên nhân hân một mực huấn luyện ta thành đồng tính thì, dĩ nhiên là: “Ta tự tay nuôi lớn tiểu Tình nhi đáng yêu phiêu phiêu như vậy làm sao có thể không công đưa cho nữ nhân a, ít nhất cũng phải gặt vài cái mỹ nam tử trở về mới có lợi a.

Hướng chi, tiểu Tình nhi nhất định là có thiên tính làm thụ, ta vẫn nghĩ muốn hiện trường quan sát tiểu Tình nhi bộ dáng mê người, hai mắt đắm lệ mông lung hô to ‘ không cần, không cần ’ mà. Ha hã!”

Cái tên đại ca vô lương tâm này phải bị tổng xuống 18 tầng địa ngục mới thỏa!

5 tuổi, gặt ta đi câu dẫn tiểu Linh ở nhà trẻ, bởi vì hân cảm thấy được tiểu Linh mặt non non mọng nước thật đáng yêu.

6 tuổi vì cùng mỹ nam tử ước hội đem ta phó thác cấp một đám lão bà bà sắp mãn kinh đến nơi, hại ta bị các nàng sờ loạn một trận, còn bị N cái thơm, chà đạp suốt 2 ngày!

7 tuổi tại buổi sinh nhật, bởi vì một câu “Này thực thích hợp ta” liền đoạt của ta vòng ngọc.

8 tuổi tha ta đi cùng một đám mỹ nam ước hội, kết quả đem ta quên ở trong núi sâu, đói bụng 3 ngày 3 đêm.

9 tuổi cứng rắn kéo ta đi Gay bar, chính mình lại chạy không thấy bóng dáng tắm hơi, hại ta bị biến thái thích luyện đồng đến gần, thiếu chút nữa bị dụ dỗ.

10 tuổi...

Từ nhỏ đến lớn, ta không biết bị hân cho ăn bao nhiêu khổ, nhưng lại không chỗ phát tiết, bởi vì ở nhà của ta, quân sự không phải cha mẹ, mà là này thiên tài đại ca, tất cả chuyện vụ không có sự đồng ý của hân

thì không được tiến hành, ngay cả lão ba ngu ngốc của ta đến hẳn đều chạy trốn thật xa, căn bản là không ai có thể đơm hẳn đi trừng trị.

Vì thế, ta liền ở dưới sự khi dễhiếp đáp của hẳn run rẩy sinh sống qua14 năm, rốt cục có một ngày, ánh rạng đông cũng chiếu vào đại môn nhà của ta, loại bỏ sự thống trị của ác ma hắc ám kia ca hẳn vì tìm mỹ nam bị tử bị lừa đi Pháp học.

Ngày đó biết được tin tức, ta hưng phấn đắc ở trên giường lăn qua lộn lại một buổi tối, thời khắc nhìn hẳn lên phi cơ đó, trong lòng kích động là khó có thể nói được, hận không thể lớn tiếng hướng toàn bộ thế giới tuyên cáo

“Ta tự do!”

——END——

Liệp tình mỹ thiếu niên

Edit: Bapngot

27. Chương 27: Pn2: Xem Mắt

“Ca.” Tiêu Tình miễn cưỡng xụi lơ ở trong lòng ngực Linh lâu bầu.

“Ân?” Linh không chút để ý phụ họa, đem tất cả lực chú ý đều đặt ở tiểu Tình nhi nhiệt tình ăn thiệt nhiều đậu hủ.

“Ngô, dừng lại!” Tiêu Tình một phen giữ chặt tay Linh đang nơi nơi tàn sát bữa bãi, “Ta có chuyện rất trọng yếu cùng với người nói!” Xoay người, ngồi nghiêm chỉnh, chỉ là bởi vì hẳn vốn là ngồi ở trên đùi Linh, cho nên hẳn biểu tình đứng đắn thật sự làm cho người ta bật cười.

Linh vẻ mặt cứng chiều chìm đắm nhẹ vỗ về mặt của hẳn, “Làm sao vậy?”

“Cha muốn làm cho chúng ta đi xem mắt!”

Linh tay dừng một chút, lập tức, khoe miệng lộ ra một độ cung quý dị, lông mi thật dài rũ xuống, che đi tia giáo hoạt chợt lóe lướt qua.

“Khi nào?”

“Ngày mai buổi tối, nhà hàng “Ly Thụy”.”

Ha hả, thật đúng là sốt ruột a.

“Người như thế nào không phản ứng a!” Tiêu Tình bất mãn nhੌm lên, nhìn thẳng vào mắt Linh.

Thế nhưng hoàn toàn không có phản ứng! Rốt cuộc có hay không đem ta để ở trong lòng a!

Linh cười khế, hੌn lên đôi môi đỏ mọng gần trong gang tấc, đậu hủ đưa đến tận cửa mà không ăn thì còn là hần sao?

“Ngô, người, người...”

Tiêu Tình lời nói muốn phát ra liền bị chặn ở trong miệng, hần kháng nghị vài cái xong liền buông tha giấy giữa, trầm say trong nộ hੌn sâu...

Sáng sớm ánh rạng đông theo cửa sổ chiếu vào trong phòng, Tiêu Tình mơ mơ màng màng trở mình, “Linh” tay hướng một bên sờ soạng, cũng không gặp người ngủ cùng mình.

Thế nhưng ăn xong bỏ chạy!

Tiêu Tình cảm giận đứng dậy, nhớ kỹ mối thù này.

Rửa mặt xong, đi vào phòng khách, chỉ thấy trên bàn để lại tờ giấy nhắn:

Tình nhi bảo bối, bữa sáng ở trong tủ lạnh, người dùng lò ba lô hâm một chút là có thể ăn, ta đi ra ngoài, giữa trưa sẽ trở lại.

Mặc dù có chút ác liệt, nhưng là không mất ੌn nhu a.

Tiêu Tình ngọt ngào cười, cơn giận dữ cũng biến mất tiêu, rồi lại thấy tờ giấy phía sau còn viết:

Tình nhi phải ăn nhiều một chút nga, thịt thịt ੌm lấy mới thoải mái. Còn có, không được kiêng ăn, bữa sáng chính là ta đặc biệt làm riêng, chuyên môn dùng để cho người “Bồi bổ thân mình”, cũng đừng giống ngày hôm qua, làm được một nửa liền ngắt xủ.

“Linh người tên hỗn đản này!”

Tiêu Tình tức giận đến đem tờ giấy bóp nát trong lòng phẫn hận, trong một cửa hàng trang phục hàng hiệu, Linh hất hơi một cái, ai, nhất định là tiểu Tình nhi lại nghĩ ta, kẻ có mị lực chính là không giống với, hẳn tự kỷ xong liền đi thử một cái áo.

“Xin hỏi! Linh đại thiếu gia tôn kính, thế này là thế nào!”

Tiêu Tình nghiêng răng nghiêng lợi cảm tức nhìn trước mặt một đồng lễ phục dạ hội đủ loại màu sắc rực rỡ cùng đủ các loại kiểu dáng, đối với Linh hét lớn.

“Này a.” Linh quay đầu đi cười cười, “Đây chính là người trang phục buổi tối hôm nay và đạo cụ nga. Người ta riêng vì người lựa chọn, rất tốt đi.”

“Ân, quả thật không tồi, nhưng là!” Tiêu Tình thật có một loại ý muốn đem khuôn mặt tươi cười kia của hắn đánh cho bố mẹ nhận không ra, “Những thứ này là nữ trang a!”

“Ha ha, ta biết đây là nữ trang a. Đây chính là cho người đêm nay tươi đẹp như hoa thơm cỏ lạ ắt không thể thiếu giả dạng nga.”

“Ý của người là, ta! Phải! Mặc! Loại! Trang! Phục! Này! Đi! Đến! Buổi! Xem! Mắt! Hả!?”

Tiêu Tình bắt đầu phát điên, một chữ một chữ cứng ngắc từ trong miệng thốt ra.

“Đúng.”

Linh cười đến sáng lạn, ở Tiêu Tình trong mắt nhìn qua... Phá lệ xú thối!!!!

Ly Thụy là một nhà hàng năm sao vô cùng nổi tiếng, ở trong này dùng cơm có đủ các loại người quyền thế, trong ngày thường trường hợp như thế này không phải là chưa từng thấy qua, nhưng hôm nay, những người đó lại không hề chớp mắt nhìn chằm chằm hai người ở cửa đang dặt tay tiến vào.

Một người là thiếu niên tóc vàng, tinh xảo như một vị thần trong thần thoại Hy Lạp, chói mắt bức người, làm cho không người nào có thể nhìn thẳng rồi lại luyến tiếc dời đi tầm mắt.

Hắn cánh tay kéo là một cô gái xinh đẹp đáng yêu, tóc dài đen như mực rối tung, một chút đặt ở trước ngực, tựa như một cái búp bê Trung Quốc.

Hai người đứng chung một chỗ, quả thực chính là một đôi trời đất tạo thành!

Ánh mắt của mọi người đi theo hai người, chỉ thấy bọn họ đàm tiếu, chậm rãi đi hướng đến gian giành cho khách quý, thẳng đến mất đi thân ảnh, mọi người mới tiếc hận thở dài, tiếp tục làm chuyện của mình.

Ở bọn họ trong mắt, hai người này đúng là trai tài gái sắc hoàn mỹ thể hiện, không ai sẽ nghĩ tới, cả hai người trong đó dĩ nhiên đều là nam nhi.

Mà nhìn thấy bọn họ vẻ mặt chân thành, ôn nhu cùng đái cũng chỉ là biểu tượng, trên thực tế, hai người sớm người ta nhất thể.

“Hỗn đản!!!!”

Tiêu Tình tay đánh cánh tay không an phận của Linh, muốn hấn thức thời buông tay, nhưng Linh lại hoàn toàn không nhìn đến cổ găng của hắn, ngược lại lại càng nắm chặt hơn, chặt chẽ giam cầm không cho hắn giãy giụa.

“Ngoan, chúng ta tới rồi.”

Linh đùa dai ở bên tai Tiêu Tình thổi khí, tay còn ở trên hông hắn néo một cái, hành vi kia, rõ ràng là phi lễ!

Muốn phản kháng, lại thấy Linh đẩy ra cửa phòng VIP, Tiêu Tình mình đầy oán khí chỉ có thể tạm thời nuốt xuống.

Bên cạnh bàn ăn đã muốn ngồi năm người, trừ ra phụ thân hắn, còn có một đôi vợ chồng trung niên cùng hai cô gái đáng yêu, phỏng chừng chính là đối tượng xem mắt lần này.

“Ba...”

Linh rất có lễ phép chào hỏi trưởng bối, trong tay lôi kéo Tiêu Tình phần nữ trang, cùng đội phản ứng của hắn.

Tiêu Đức mặt ngu giống như nuốt phải trứng chim, há to miệng lại nói không nên lời, còn thực không lẽ nghi lấy tay chỉ vào hai người.

Đả kích này cũng quá lớn đi!?

Cho dù hắn có mặt mờ, cũng nhận được Linh bên cạnh vị “Tiểu thư” đang cúi đầu kia là tiểu nhi tử Tiêu Tình của hắn!

Hắn sớm biết rằng hai người sẽ không ngoan ngoãn nghe lời, nhưng là không dự liệu được chính là loại cục diện xấu hổ này, hắn tổng không có khả năng làm trò ở trước mặt ngoại nhân tổ giác thân phận thật sự của vị “Tiểu thư” kia, làm như vậy, mặt mũi của hắn còn biết để đâu a!?

Mà ý đồ Linh mang vị “Tiểu thư” tới, khẳng định không phải là cái gì chuyện tốt, hẳn thật sự không dám tưởng tượng buổi xem mắt lần này sẽ biến thành như thế nào...

Linh lôi kéo Tiêu Tình nhập tọa, đối với mọi người lộ ra một cái “Thuần túy” tươi cười, chỉ có người quen hẳn mới biết được, này tươi cười ý nghĩa của hẳn trả thù sắp mở màn.

Ban đầu tâm tình ác liệt, giờ phút này có điều chuyển biến tốt đẹp, Tiêu Tình cũng là cái tiểu quỷ yêu đùa giỡn người khác, nhìn thấy cảnh tượng thú vị như thế, như thế nào có thể thờ ơ?

Ở đây duy nhất không an chính là vị cha kia, nhìn hẳn trên trán không ngừng toát ra mồ hôi lạnh là biết hẳn giờ phút này tâm tình cỡ nào nuốt không trôi a...

“Vị tiểu thư này thật sự là xinh đẹp a.”

Đối mặt không khí xấu hổ này, Linh mở miệng trước, thực tự nhiên khen cô gái ngồi đối diện, cô gái đang khấn trương bị hẳn nói như thế, mặt liền đỏ rần.

“Vị này chính là...”

Cùng cô gái đi đến buổi xem mắt nam nhân sắc mặt không tốt lắm, mơ hồ có chút xanh.

Này cũng khó trách, trong buổi xem mắt nam diễn viên nhưng lại dẫn theo một cô bạn gái xinh đẹp đến, vậy ý tứ hàm xúc trong đó...

Tất nhiên là không cần nói cũng biết.

Cảm thấy bị lường gạt nam nhân kia đương nhiên không thể có cái gì tâm tình.

Hắn giờ phút này bất mãn tất cả đều tập trung ở tại trên người Tiêu lão cha, sắc giọng ánh mắt nhìn chăm chú khiến Tiêu Đức ngu ra giống như ếch nằm trên bàn giải phẫu, chết cứng tại chỗ.

Hắn như thế nào sẽ nghĩ tới hai đứa con lại như vậy đối phó hắn! Nếu sớm biết rằng sẽ có loại sự tình này phát sinh, hẳn thà rằng từ chối lần xem mắt này, hiện tại mặt để đâu cho hết đây!

Hắn lại không thể nói cô gái xinh đẹp kia cũng là con của hắn.

Vì nói như thế, chẳng những làm cho hắn mất mặt, còn sẽ khiến cho đối phương hiểu lầm, cho rằng hắn là cố ý đùa giỡn người khác, tìm con mình làm cho họ ăn cục tức.

Tiêu lão cha cuối cùng chính là đâm lao phải theo lao.

“Ăn, ăn cơm đi...”

Trầm mặc thật lâu, Tiêu lão cha rốt cục nghĩ tới phương pháp trốn tránh làm người khác cười đến rụng răng.

Tuy rằng có điểm ngu xuẩn, nhưng tổng so với tiếp tục chơi trò mất người tròng mắt ta thì hảo hơn rất nhiều, dù sao mặt mũi của hắn đã muốn chẳng còn gì, thêm chút thì cũng không sao cả.

Trước làm cho mình sống khá giả chút đi.

Chỉ chốc lát sau đồ ăn liền đến, Tiêu lão cha ân cần tiếp đón mọi người dùng cơm, đáng tiếc không ai động đũa, tầm mắt vẫn là tập trung ở trên người hắn, không có biện pháp Tiêu lão cha đành phải tự biên tự diễn, tiếp tục giả ngu.

Tiêu Tình hướng cha xuất ra một ánh mắt đồng tình, tuy rằng hắn thực tức tối cha tự chủ trương, bất quá hắn hiện tại cũng đã muốn chịu đau khổ, nhìn hắn trên trán mồ hôi lạnh cùng biểu tình cứng ngắc là có thể biết tình huống của hắn có bao nhiêu thảm.

Mà Linh cũng thực vừa lòng thành quả của mình, thấy cha tình hình thê thảm, hắn thực không lương tâm lộ ra một nụ cười thương hại.

Từ lúc lần đầu tiên bế tiểu Tình nhi hắn liền nói cho cha đừng đánh bọn họ chủ ý, đáng tiếc cha không nghe khuyên bảo còn chưa từ bỏ ý định, khiêu chiến hắn trả giá chính là rất lớn nga.

“Hai vị là quan hệ như thế nào?”

Đối diện trung niên nam nhân rốt cục nhìn không được, nhìn đến nữ nhi của mình ủy khuất cúi đầu không nói được lời nào, nam nhân đem nàng làm hòn ngọc quý trên tay đau cứng chiều tự nhiên phải làm khó dễ.

“Chúng ta là tình nhân a, rất nhanh sẽ kết hôn, đến lúc đó hoan nghênh bá phụ tham dự...”

Lời vừa nói ra, các vị đang ngồi trên mặt biểu tình phong phú không ít.

Cha phía trước sắp tê liệt thì thành hoàn toàn tê liệt, ánh mắt si ngốc, chỉ sợ đả kích này thật sự quá lớn đi.

Mà nam nhân đen mặt lại, kéo nữ nhân bên cạnh không biết làm sao đẩy cửa mà ra, trước khi rời đi còn không quên kích thích cha một chút.

“Nếu Tiêu tiên sinh đã có vị hôn phu, chúng ta sẽ không giúp vui! Có việc rồi đi trước, tái kiến!”

Ha hả, nhìn theo hai người rời đi, Linh thật cao hứng mà đem Tiêu Tình kéo vào trong lòng, ngực, cũng không thềm để ý lão cha ở đây, bắt đầu bữa tối ngọt ngào người một ngụm ta một ngụm ...

——END——

Liệp tình mỹ thiếu niên

Edit: Bapngot

28. Chương 28: Pn3: Phỏng Vấn

01. Xin hỏi Phong Phong cùng Nho Nho hai đại mỹ nam tử, nếu tiểu Tình nhi vứt bỏ các người, các người hội có phản ứng gì?

Phong: hấn dám!

(đối tác giả uy hiếp nói: “Ám Dạ người sẽ không như vậy chờ mong cùng thiên sứ gặp mặt đi?”)

Nho: nói lắm bầm... Nói lắm bầm...

(trong miệng hừ tiếng, không thềm nhìn vấn đề ngu ngốc như vậy)

Phía sau màn: Ám Dạ mới vừa bị phong uy hiếp xong, một cây đao lại để ở trên thắt lưng.

Linh: Ám Dạ người có biết nên làm như thế nào đi?

(Đối với Tình nhi nở ra một nụ cười sáng lạn...)

Ám Dạ: khóc... Ta... Ta đã biết...

(làm mẫu thân thật không dễ dàng. Một cái không cẩn thận liền trở mặt ngay lập tức, ta làm sai cái gì nha!?)

02. Sau sự kiện “Giáo huấn bằng máu”, hai người thành dạng gì a?

Phong: ...

Nho: ...

(đã muốn biết sẽ phát sinh câu hỏi hai người sắc mặt âm trầm, thủ cầm đại đao đuổi giết Âm Dạ đang lẩn trốn)

Linh: hắc hắc... Hắc hắc...

(cười gian không ngừng, khiêu khích phần nộ hai người)

Phong: cười cái gì cười! Không phải lớn lên mặt như nữ nhân sao! Hừ, tác giả thật là bất công!

Nho: chính là, ban đầu còn là chúng ta diễn chính, người vừa ra tới, tình huống cứ nhiên nghiêng về một phía! Tác giả đánh chủ ý gì chứ, có mắt đích đều nhìn ra!

Phong & nho: (rống vào mặt Âm Dạ) nói! Người nhận ưu đãi gì của hắc!?

Âm Dạ: (ngượng ngùng cười) này... Cái kia... (tầm mắt nơi nơi dao động, không dám chống lại hai người)

Tình nhi: (người duy nhất chẳng hay biết gì, không rõ cho nên ngây ngô cười)

03. Tiểu Tình nhi “vị” như thế nào?

(3 kẻ ban đầu còn cãi nhau liên lập tức dừng tay, trở về chỗ cũ)

Phong: xử nữ đích hương vị chính là tốt...

Nho: quả thực ngây ngô, ngắt lấy hương vị ngọt ngào mà...

(tự xưng là lấy được Tình nhi lần đầu tiên hai người cao hứng bốn phía tuyên dương, cố ý muốn chọc giận tử Linh)

Linh: (phong độ cười) Tình nhi nhà ta hương vị tự nhiên không đồng nhất bàn, tuy rằng kia hai tên hỗn đản kia ăn không phải lần đầu tiên, cũng cũng đủ bọn họ suốt đời khó quên ...

Phong & Nho: người nói cái gì! (giận dữ) kia không phải của hắc lần đầu tiên!? (trừng mắt đối Âm Dạ) người không phải nói... Hảo... Cứ nhiên đùa giỡn chúng ta... (cúc đút ngón tay răng rắc kêu)

Ám Dạ: ...(chột dạ lui đến góc sáng cửa) đó là Linh xuống tay quá nhanh, ta không chú ý một cái, tiểu Tình nhi đã bị hấn... Bất quá hấn thật đúng là hạ thủ được, khi đó Tình nhi mới chỉ có mười hai mười ba tuổi... Đối đứa nhỏ nhỏ như vậy ra tay là phạm pháp..

Linh: người có ý kiến? (tầm mắt chuyển qua trên bàn, nhìn dao gọt hoa quả loang loáng)

Ám Dạ: (mạnh mẽ lắc đầu) không có... Tuyệt đối không có...

Liệp tình mỹ thiếu niên

Edit: Bapngot

29. Chương 29: Pn4: Tiểu Tình Nhi Là Như Thế Nào Bị Linh Ăn Luôn

“Ca ca...”

Ở giữa một gian phòng ngủ tràn ngập phong cách hiện đại, một thiếu niên thần tình đờ bưng nằm ở trên giường, hấn vô lực rên rỉ, trên trán thỉnh thoảng toát ra chút mồ hôi, tựa hồ đang chịu thống khổ không nhỏ.

“Ngoan, Tình nhi đem được ăn sẽ không khó chịu nga...”

Thiếu niên tóc dài vàng trong tay bưng chén thuốc, cẩn thận nâng người trên giường dậy, nhẹ giọng an ủi.

“Không cần, thật đáng!”

Con người ta khi sinh bệnh thì sẽ trở nên tùy hứng gấp mấy lần so với bình, Tiêu Tình lúc này mười hai tuổi chính là quyết miệng, đầu lắc như trống bỏi, cự tuyệt Linh uly được.

Bình thường hấn cũng không dám làm như thế, nhưng lúc này, người bệnh mới là lớn nhất, Linh lo lắng cũng đành phải theo ý hấn, lời ngon tiếng ngọt an ủi.

“Một chút cũng không đáng a, Tình nhi ngoan...”

Tuy rằng Linh nói như vậy, Tiêu Tình vẫn là liên thanh cự tuyệt, hấn sẽ không tái bị lừa, phía trước đã muốn bị lừa gạt một lần, đây chính là thuốc Đông y! Không phải là đáng bình thường a!

Vì cái gì phải bày đặt không uống thuốc tây vừa phương tiện hiệu quả lại mau mà lại muốn dùng thuốc Đông y?

Đây không phải là tự mình chuốc lấy cực khổ sao! Nhưng được là do bác sĩ gia đình kê a, bởi vì hần trời sinh thân mình hư, không sinh bệnh thì khỏe như voi, vừa nhuốm bệnh thì phải dùng thuốc Đông y hảo hảo điều trị, thuốc tây căn bản là không có tác dụng.

Chính hần không biết, chỉ ở trong lòng oán Linh, trách hần cố ý tìm khổ được cho hần ăn, tự nhiên lại không muốn phối hợp.

Mọi cách khuyên bảo đều khuyên khuyên không nổi Tiêu Tình, Linh đau đầu một lát, cuối cùng, dứt khoát cầm bát, uống một hơi, lại chụp lên môi Tiêu Tình, khiêu mở hai hàm hần, đem được uy vào.

Tiêu Tình đầu tiên là bị dọa, miệng cũng không khỏi mở ra, tùy ý hần uy, chờ lúc kịp phản ứng, được đã muốn uy gần hết.

“A...”

Hần vội vả mở miệng, lại bị sặc, Linh đem hần kéo vào trong lòng ngực, nhẹ nhàng mà giúp hần thuận khí.

“Được uống xong nên ngủ đi?”

Linh để ý chặn, đem tiểu Tình nhi an trí trong đó, xoay người, cũng chui vào, hai người ôm thật chặt.

“Thật khổ! Thật khổ!”

Tiểu Tình nhi không thuận theo oán thán không ngừng, vì ngăn chặn cái miệng của hần, Linh lại hôn hần, liếm mọi ngõ ngách trong miệng hần, hấp thụ lấy vị đắng.

“Hiện tại tốt hơn nhiều đi?”

Nụ cười của hần sáng lạn, làm cho tiểu Tình nhi xem ngây người, ngây ngốc gật gật đầu, oa tiến trong lòng ngực của hần, không an phận vãn vẹo.

“Tình nhi không cần lộn xộn nga...”

Linh hít vào một hơi, giờ phút này tiểu Tình nhi bởi vì phát sốt mà hai mắt nhắm lệ mông lung sắc mặt hồng nhuận, nửa người trên áo ngủ còn thần nhiên mở ra, lộ ra trắng khuôn ngực trắng nõn cùng hai tiểu quả đỏ tươi khéo léo, mà hai chân hần, chính ngăn chặn bộ vị trọng yếu của Linh, nhưng tiểu ngu ngốc không rõ tình huống vẫn là tùy hứng lắc mông, từng trận ma xát làm cho dục vọng của Linh càng phát ra

bừng bừng phấn chấn.

Linh cười khỏ, hấn rất sớm liền biết mình thích đệ đệ này, đem hấn cho là tình nhân cả đời của mình, vì thế trên người tiểu ngu ngốc giáo huấn không ít tư tưởng tiểu thụ, nhưng hiện tại hấn còn nhỏ, bắt quá mới mười hai tuổi, phát sinh quan hệ thật sự quá sớm đi.

Hấn tự nói với mình như vậy, muốn bình ổn dục hỏa, nhưng tiểu ngu ngốc này lại nói nói:

“Ca ca người nơi này cứng quá nóng quá nga, đau không đau, tiểu Tình nhi giúp người xoa bóp...”

tiểu ngu ngốc ngây ngốc ngơ ngác còn không biết nguy cơ tiến đến, càng thêm khiêu khích hấp dẫn kẻ sắp biến thân thành lang, bị hấn khiêu khích trong lời nói như vậy, Linh lập tức làm cho đem đạo nghĩa phao đến sau đầu, đánh tiếp...

Này... Này có tính không xâm phạm vị thành niên nhi đồng a... Mười hai tuổi... Linh nhĩ hảo tâm ngoan a... Nhưng lại đối đưa nhỏ nhỏ như vậy ra tay! Ta đại biểu chính nghĩa khiển trách người!

Linh: ta khi đó dường như cũng chỉ có mười bốn tuổi đi? Hơn nữa này là ai viết, Ân? Dem ta viết thành cái luyến đồng đại sắc lang không tính còn dám tới lên án công khai ta!?

Ám Dạ: cúi đầu, ta... Ta chính là luyến đồng thôi!

“Ngô... Ca ca người làm cái gì a?”

Tiểu Tình nhi hai mắt đắm lệ nhìn Linh ở trên người hấn đốt lửa, mỗi khi đến một chỗ, tổng hội làm cho hấn có run rẩy khoái cảm, cảm giác hảo kỳ quái!

“Về sau bảo ta Linh...”

“Vì cái gì nha? Linh không phải tên ca ca sao? Ta như thế nào có thể...”

Linh lấy môi ngăn chặn Tình nhi lải nhải, bá đạo không cho phép hấn có quyền lợi đặt câu hỏi.

Mà trong tay đích thuốc cao cũng đã muốn tham ở nơi cần thiết, Linh chuyên chú làm chuẩn bị công tác, Tình nhi còn nhỏ, chuẩn bị chính là rất trọng yếu.

Mà Linh tuy rằng chỉ có mười bốn tuổi, đối với toàn bộ quá trình chính là rất rõ ràng, trụ cột thôi, tổng yếu từ nhỏ đã có ý định, vì hạnh phúc của hần cùng Tình nhi, hần chính là từ nhỏ mà bắt đầu bồi dưỡng chuyện chăn gối.

Đợi cho Tình nhi nơi đó không sai biệt lắm mềm ra, Linh khẩn cấp đem tính khí bừa bừa của mình đi vào.

“Đau quá!”

Linh tuy rằng tuổi còn không lớn, nhưng đã muốn phát dục khá đầy đủ, đáng thương tiểu Tình nhi giờ phút này cảm giác hạ thân như là chạm vào bàn ủi, nóng khiến cho nội vách tường không ngừng co rút lại, độ ẩm kia, quả thực so với nhiệt độ cơ thể đang phát sốt của hần còn cao hơn!

“Tê ”

Linh cũng thở phì phò, Tình nhi nơi đó hảo chặt, nóng quá, làm cho hần suýt nữa không chế không được.

“Ca... Ca... Không nên cử động...”

Không để ý Tình nhi cầu xin tha thứ, Linh tận tình chuyển động, đem hai người lâm vào vui vẻ cực điểm...

“555555555555... Đau quá nga...”

Theo trong lúc ngủ mơ tỉnh lại đích tiểu Tình nhi vẽ mặt cầu xin hướng Linh làm nũng, vì cái gì thí thí lại đau như vậy?

“Ai bảo người ngày hôm qua không cẩn thận đụng phải.”

Linh giả dối nói dối lừa bịp tiểu Tình nhi, hần ban đầu cũng không nghĩ tới, vừa qua đi, tiểu ngu ngốc này cứ nhiên đem hết thấy đều quên hết.

Được rồi, là hần không tốt, thừa dịp Tình nhi còn nhỏ lại bệnh liền động thủ, làm hại hần sốt lợi hại hơn, nhưng hần cũng là thân bất do kỷ thôi.

Bưng trà đưa thuốc, Linh vì mình hôm qua xúc động mà biết điều hơn nhiều.

Hắc hắc, Tình nhi rốt cục đã là của hần, tuy rằng Tình nhi bản nhân không biết, nhưng quả thật đã muốn bị Linh để lại dấu vết.

Về sau hắt hội hảo hảo đau Tình nhi, ôn nhu nhìn tiểu Tình nhi cuộn mình ở ổ chăn không chịu uống thuốc, Linh lộ ra một nụ cười diễm lệ, được trong tay, thực không khách khí cường uy tiến trong miệng Tình nhi, đương nhiên, là dùng miệng uy...

——Toàn Văn Hoàn——

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/liep-tinh-my-thieu-nien>